

Bryssel 4.5.2017
COM(2017) 208 final

2017/0090 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määräysvelvollisuuden,
määräysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-
johdannaisopimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty
keskusvastapuolimäärittystä, kauppätietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä
kauppätietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2017) 148 final}
{SWD(2017) 149 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Finanssikriisin seurauksena EU antoi vuonna 2012 Euroopan markkinarakenneasetuksen¹ (EMIR-asetus), jolla puututaan OTC-johdannaismarkkinoiden toimivuudessa havaittuihin puutteisiin.

Yksi merkittävimmistä puutteista oli se, ettei sääntelyviranomaisilla ollut tietoja OTC-johdannaismarkkinoiden tapahtumista. Tämä tarkoitti sitä, että olemassa olevia riskejä ei voitu havaita ennen niiden toteutumista. Lisäksi OTC-johdannaisten vastapuolten välistä vastapuoliluottoriski jäi usein lieventämättä, mikä saattoi johtaa tappioiden toteutumiseen, jos jokin vastapuolista joutui maksukyvyttömyystilaan ennen velvoitteidensa täyttämistä. Johdannaismarkkinoiden suuresta OTC-transaktioiden määrästä ja markkinaosapuolten keskinäisistä kytköksistä johtuen tällaiset tappiot saattaisivat muodostaa laajemman uhkan rahoitusjärjestelmälle².

Näiden puutteiden johdosta G20-maiden päämiehet sitoutuivat vuonna 2009 kauaskantoisiin toimenpiteisiin, joilla lisätään OTC-johdannaismarkkinoiden vakautta. Niiden mukaan kaikille vakioituille OTC-johdannais sopimuksille olisi tehtävä keskusvastapuolimääritys, ja OTC-johdannais sopimukset olisi ilmoitettava kauppatietorekistereihin.

G20-ryhmän vuonna 2009 tekemät sitoumukset pannaan täytäntöön EU:n alueella EMIR-asetuksella. EMIR-asetuksen päätavoitteena on vähentää järjestelmäriskiä lisäämällä OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja vähentämällä OTC-johdannaisiin liittyvää vastapuoliluottoriskiä ja operatiivista riskiä. Tätä varten EMIR-asetuksessa vahvistetaan keskeiset vaatimukset, jotka koskevat OTC-johdannaista, keskusvastapuolia ja kauppatietorekistereitä. Niihin kuuluvat seuraavat vaatimukset:

1. vakioitujen OTC-johdannais sopimusten keskusvastapuolimääritys;
2. vakuusvaatimukset sellaisille OTC-johdannais sopimuksille, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä;
3. operatiivisen riskin pienentämisvaatimukset sellaisille OTC-johdannais sopimuksille, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä;
4. johdannais sopimuksia koskeva ilmoitusvelvollisuus;
5. keskusvastapuolia koskevat vaatimukset; ja
6. kauppatietorekistereitä koskevat vaatimukset.

EMIR-asetus tuli voimaan yli neljä vuotta sitten. Siitä saatujen ensimmäisten kokemusten pohjalta kehys toimii yleisesti ottaen hyvin. Uuden kehyksen soveltamisessa on ilmennyt käytännön ongelmia ainoastaan muutamilla osa-alueilla. Siksi tässä ehdotuksessa esitetään

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä.

² Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, vaikutusten arviointi, oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä. SEC(2010) 1059, saatavana osoitteessa <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52010SC1058>

joukko kohdennettuja muutoksia EMIR-asetukseen, erityisesti sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja niiden oikeasuhteisuuden parantamiseksi. Samalla ehdotuksessa säilytetään kehyksen kaikki sellaiset keskeiset osat, jotka ovat osoittautuneet hyödyllisiksi EMIR-asetuksen tavoitteiden saavuttamisessa.

EMIR-asetus tuli voimaan 16. elokuuta 2012. Suurin osa vaatimuksista ei kuitenkaan tullut välittömästi sovellettaviksi, koska EMIR-asetuksessa Euroopan komissio valtuutettiin antamaan delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tekniset ja käytännön vaatimukset ja aikataulu keskeisten vaatimusten asteittaiselle käyttöönotolle. Tämän seurauksena vaatimusten soveltaminen on alkanut eri vaiheissa. Jotkut niistä, kuten pakollista määritystä ja määrittämättömien johdannaisten vakuuksia koskevat vaatimukset, on otettu vasta hiljattain käyttöön.

Komissiolle annettiin EMIR-asetuksen 85 artiklan 1 kohdassa tehtäväksi tarkastella EMIR-asetusta uudelleen viimeistään elokuussa 2015 ja laatia siitä yleiskertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio arvioi touko-elokuussa 2015 kattavasti nykyisiä sääntöjä laatiakseen kertomuksen ja mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen. Arviointiin sisältyivät julkinen kuuleminen, johon saatiin yli 170 vastausta lukuisilta eri sidosryhmiltä, sekä EMIR-asetuksen 85 artiklan 1 kohdassa edellytetyt kertomukset Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta (EAMV), Euroopan järjestelmäriskikomitealta (EJRK) ja Euroopan keskuspankkijärjestelmältä (EKPJ). Lisäksi päätettiin odottaa ja ottaa huomioon vastaukset rahoituspalveluja koskevasta EU:n sääntelyjärjestelmästä julkaistuu kannanottopyyntöön, joka toteutettiin syyskuun 2015 ja tammikuun 2016 välisenä aikana, jotta saatiin lisätietoa EMIR-asetuksen täytäntöönpanosta.

Komissio hyväksyi marraskuussa 2016 EMIR-asetusta käsittelevän kertomuksen³. Toisaalta kertomuksessa todetaan, ettei mitään olennaisia muutoksia tarvitse tehdä EMIR-asetuksen keskeisiin vaatimuksiin, jotka ovat olennaisia avoimuuden varmistamiseksi ja järjestelmäriskien pienentämiseksi johdannaismarkkinoilla ja joilla on viranomaisten ja markkinatoimijoiden yleinen tuki. Lisäksi todettakoon, ettei EMIR-asetuksen vaikutusten kattava arviointi ole vielä mahdollista, koska tietyt EMIR-asetuksessa säädetyt keskeiset vaatimukset on vielä pantava täytäntöön tai saatettava päätökseen.

Toisaalta kertomuksessa tuotiin esiin mahdollisuus muuttaa EMIR-asetusta yksittäisillä osa-alueilla, jotta voidaan poistaa tiettyihin johdannaissopimusten vastapuoliin – erityisesti finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin – kohdistuvia suhteettomia kustannuksia ja rasitteita ja yksinkertaistaa sääntöjä vaarantamatta kuitenkaan lainsäädännön tavoitteiden saavuttamista.

Koska on tarve poistaa pienille yrityksille aiheutuvia suhteettomia kustannuksia ja rasitteita ja yksinkertaistaa sääntöjä vaarantamatta rahoitusvakautta, EMIR-asetuksen uudelleentarkastelu sisällytettiin vuoden 2016 komission sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaan ohjelmaan (REFIT)⁴.

³ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti (COM(2016) 857 final, 23.11.2016). <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1480141638729&uri=COM:2016:857:FIN>

⁴ Euroopan komissio, ”REFIT and the 10 Priorities of the Commission”, 25.10.2016. http://ec.europa.eu/atwork/pdf/201621025_refit_scoreboard_summary_en.pdf

Komissio arvioi osana REFIT-ohjelmaa, kuinka tehokkaasti ja tuloksekkaasti EMIR-asetuksen erityisillä poliittisilla vaatimuksilla on saavutettu niiden tavoitteet ja missä määrin ne ovat samalla olleet johdonmukaisia, merkityksellisiä ja EU:n tason lisäarvoa tuottavia. Arvioinnissa todetaan, että joillakin kohdealueilla EMIR-asetuksesta aiheutuu suhteettomia kustannuksia ja rasitteita ja siinä säädetään liian monimutkaisista vaatimuksista ja että EMIR-asetuksen rahoitusvakauden parantamista koskeva tavoite olisi mahdollista saavuttaa tehokkaammin. Tällaisia osa-alueita ovat 1) säännösten noudattaminen sellaisten johdannaisten vastapuolten kannalta, jotka ovat osa johdannaiskauppaverkoston reuna-alueita (esim. pienet finanssiyritykset, finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ja eläkerahastot); 2) avoimuus ja 3) mahdollisuus käyttää määrityspalveluja.

Sen vuoksi tämän ehdotuksen ohessa esitettävässä vaikutustenarvioinnissa käsitellään niiden EMIR-asetuksen osa-alueiden kustannuksia ja hyötyjä, joilla kohdennetuilla toimilla voitaisiin varmistaa EMIR-asetuksen tavoitteiden täyttäminen oikeasuhteisemmalla, tehokkaammalla ja tuloksekkaammalla tavalla.

Vaikutusten arvioinnissa annetaan kattavaa näyttöä siitä, että kustannuksia ja rasitteita voidaan keventää rahoitusvakautta vaarantamatta samalla, kun EMIR-asetusta yksinkertaistetaan. Ehdotetuilla muutoksilla on myönteinen vaikutus pääomamarkkinaunionin sekä kasvu- ja työllisyysstrategian tavoitteiden saavuttamiseen komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.

1.2. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

EMIR-asetus liittyy useisiin EU-säädöksiin kuten vakavaraisuusasetukseen (CRR)⁵, rahoitusmarkkinadirektiiviin (MiFID I⁶ ja MiFID II⁷) ja näihin liittyvään asetukseen⁸ sekä keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevaan komission ehdotukseen⁹.

Tämä ehdotus on yhdenmukainen suhteessa komission lainsäädäntöehdotukseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta¹⁰. Komissio aikoo osana kyseistä ehdotusta jättää sitovan vähimmäisomavaraisuusasteen soveltamisen ulkopuolelle keskusvastapuolten määrittämien johdannaistransaktioiden alkuvakuudet, jotka laitokset saavat käteisenä asiakkailtaan ja jotka

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta (COM(2016) 856 final).

¹⁰ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

ne siirtävät keskusvastapuolille. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamista koskevalla ehdotuksella helpotetaan näin mahdollisuutta käyttää määrittystä, koska pääomavaatimukset, jotka koskevat määrittyspalvelujen tarjoamista asiakkaille tai epäsuorien määrittyspalvelujen tarjoamista, pienenevät.

Tämä ehdotus noudattaa myös MiFID I- ja MiFID II -direktiiviä ja niihin liittyvää asetusta, jotka muodostavat perustan johdannaisia ja rahoitusosalalla toimivia vastapuolia koskeville määritelmille. Tämän osalta tammikuussa 2018 alkava MiFID II -direktiivin ja rahoitusmarkkina-asetuksen (MiFIR) soveltaminen vaikuttaa siihen, millaisten vastapuolten katsotaan olevan finanssialalla toimivia vastapuolia. Tässä yhteydessä myös yhdenmukaistetaan sellaisten valuuttakurssisopimusten määritelmää, jotka kuuluvat EMIR-asetuksen soveltamisalaan. MiFID II -kehyksessä pyritään luokittelemaan uudelleen suuret finanssialan ulkopuoliset hyödykkeiden välittäjät finanssialalla toimiviksi vastapuoliksi. Tätä varten otetaan käyttöön ”oheistoimintatesti”, jolla määritetään, missä laajuudessa finanssialan ulkopuoliset yritykset voivat käydä kauppaa hyödykejohdannaisilla muussa kuin suojaamistarkoituksessa (eli keinottelutarkoituksessa), kunnes tätä toimintaa ei enää pidetä yrityksen ”pääasiallisen liiketoiminnan oheistoimintana”, jolloin yritys on velvollinen hakemaan MiFID-direktiivin mukaista toimilupaa. Suurimmat hyödykemarkkinoilla toimivat finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ovat siten velvollisia hakemaan tällaista toimilupaa. Suurimmat finanssialan ulkopuoliset vastapuolet tulevat tällöin EMIR-asetuksen mukaisen määrittysvelvollisuuden piiriin. Valuuttajohdannaisopimusten määritelmän yhdenmukaistamisen ansiosta EMIR-sääntöjä voidaan soveltaa näihin sopimuksiin yhdenmukaisesti ja johdonmukaisesti unionissa.

Lisäksi tämä ehdotus on yhdenmukainen keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevan komission ehdotuksen kanssa. Käyttöön otettavalla velvollisuudella määrittää vakioidut OTC-johdannaiset on tarkoitus lisätä keskusvastapuolten toiminnan määrää ja merkitystä Euroopassa ja sen ulkopuolella. Keskusvastapuolet hallitsevat rahoitusmarkkinoihin liittyviä riskejä (esim. vastapuoliriski, likviditeettiriski ja markkinariski) ja parantavat näin rahoitusmarkkinoiden vakautta ja häiriönsietokykyä. Ne ovat tässä prosessissa rahoitusjärjestelmän tärkeitä solmukohtia, jotka yhdistävät useita rahoitusalan toimijoita ja joihin keskittyy merkittävä määrä näihin toimijoihin kohdistuvista erilaisista riskeistä. Keskusvastapuolen tehokas riskienhallinta ja jämäkkä valvonta ovat siksi keskeisellä sijalla, kun varmistetaan, että riskit on katettu asianmukaisesti. EMIR-asetuksen sääntelyllä varmistetaan, että keskusvastapuolten häiriönsietokyky on riittävä, mutta siinä ei säännellä elvytys- ja kriisinratkaisutilanteita. Tällä ehdotuksella täydennetään ehdotettua keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä ottamalla käyttöön mekanismi, jolla määrittysvelvollisuus keskeytetään väliaikaisesti muissa kuin kriisinratkaisutilanteissa.

Tämä ehdotus on yhdenmukainen myös delegoitujen asetusten (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 ja (EU) 2016/1178 muuttamisesta tiettyjen OTC-johdannaisia käsittelevien vastapuolten määrittysvelvollisuuden noudattamista koskevan määräajan osalta annetun komission delegoidun asetuksen¹¹ kanssa. Kyseisellä delegoidulla asetuksella pidennetään

¹¹ Komission delegoitu asetukset (EU) .../..., annettu 16 päivänä maaliskuuta 2017, delegoitujen asetusten (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 ja (EU) 2016/1178 muuttamisesta tiettyjen OTC-johdannaisia käsittelevien vastapuolten määrittysvelvollisuuden noudattamista koskevan määräajan osalta (C(2017) 1658 lopullinen).

säännösten noudattamisen määräaikaa asiaa koskevissa teknisissä sääntelystandardeissa¹² määriteltiin ”luokkaan 3” kuuluvien vastapuolten (pienet finanssialalla toimivat vastapuolet) osalta 21. kesäkuuta 2019 saakka, koska näillä vastapuolilla on huomattavia vaikeuksia saada määrityspalveluja.

Tämä ehdotus on myös yhdenmukainen kansainvälisellä tasolla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä (FSB) käynnissä olevan työn kanssa, jonka tarkoituksena on muun muassa i) yhdenmukaistaa maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean (CPMI) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) laatimien finanssimarkkinoiden rakennetta koskevien periaatteiden (Principles for Financial Markets Infrastructure) soveltaminen, ii) valvoa G20-ryhmässä sovittujen johdannaismarkkinoita koskevien uudistusten täytäntöönpanoa (FSB:n OTC-johdannaisia käsittelevän työryhmän kautta), iii) laatia keskusvastapuolten kriisinratkaisua koskevia lisäohjeita (FSB:n kriisinratkaisuryhmä) ja iv) yhdenmukaistaa ja standardoida OTC-johdannaisten ilmoitusjärjestelmiä (FSB:n sekä CPMI:n ja IOSCON työryhmät, jotka käsittelevät oikeudellisten esteiden poistamista, jotta valvontaviranomaisilla on pääsy tietoihin, tai yksilöllisen tapahtumatunnuksen (Unique Transaction Identifier – UTI) ja yksilöllisen tuotetunnuksen (Unique Product Identifier – UPI) luomista.

1.3. Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Tämä ehdotus liittyy käynnissä olevaan pääomamarkkinaunionin luomista koskevaan aloitteeseen ja on yhdenmukainen sen kanssa. Tehokkaat ja kestävät kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä koskevat järjestelmät ja vakuusmarkkinat ovat keskeisiä tekijöitä moitteettomasti toimivan pääomamarkkinaunionin kannalta, ja niillä syvennetään toimia, joilla tuetaan investointeja, kasvua ja työllisyyttä komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artikla, joka on EMIR-asetuksen oikeusperusta. Vaikutustenarvioinnin yhteydessä tehdyssä analyysissä on ilmennyt, että EMIR-asetuksen tiettyjä osia on muutettava, jotta voidaan poistaa joillekin johdannaissopimusten vastapuolille aiheutuvia kohtuuttomia kustannuksia tai rasitteita ja yksinkertaistaa sääntöjä rahoitusvakautta vaarantamatta. Ainostaan lainsäätäjillä on toimivalta tehdä tarvittavat muutokset.

2.2. Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EMIR-asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. EMIR-asetuksen tavoitteina on pienentää riskejä ja lisätä OTC-

¹² Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2205, annettu 6 päivänä elokuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä määritysvelvollisuutta koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 314, 1.12.2015, s. 15).

Komission delegoitu asetus (EU) 2016/592, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä määritysvelvollisuutta koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 103, 19.4.2016, s. 5).

Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1178, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä määritysvelvollisuutta koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 195, 20.7.2016, s. 3).

johdannaissopimusten avoimuutta ja standardointia vahvistamalla yhdenmukaiset vaatimukset tällaisille sopimuksille sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toiminnan harjoittamiselle. Näitä tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toimien laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

2.3. Suhteellisuusperiaate

Tämän ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että EMIR-asetuksen tavoitteet täyttyvät oikeasuhteisemmalla, tehokkaammalla ja tuloksekkaammalla tavalla. Tämän seurauksena EMIR-asetukseen sisältyvät vaatimukset ovat yksinkertaisempia tai rajatumpia, ja niillä voidaan vähentää asetuksesta sidosryhmille, erityisesti pienemmille toimijoille, aiheutuvaa hallinnollista raskautta. Lisäksi suhteuttamalla EMIR-asetuksen tiettyjä vaatimuksia ehdotuksella parannetaan suoraan EMIR-asetuksen oikeasuhteisuutta. Ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon tarve seurata ja pienentää johdannaisista rahoitusvakaudelle aiheutuvia riskejä.

2.4. Toimintatavan valinta

EMIR on asetus, joten sitä on muutettava asetuksella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

3.1. Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Tähän ehdotukseen liitettyssä vaikutustenarvioinnissa esitetään arviointikertomus EMIR-asetuksesta.

EMIR-asetus sisällytettiin vuoden 2016 komission sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaan ohjelmaan (REFIT). Tämä johtui tarpeesta yksinkertaistaa kohdennetusti EMIR-asetuksen tiettyjä osa-alueita ja tehdä niistä oikeasuhteisempia. Tämä tarve tuli ilmi EMIR-asetuksesta järjestettyyn julkiseen kuulemiseen ja rahoitusalan sääntelystä julkaistuun kannanottopyyntöön saaduista vastauksista sekä komission toteuttamasta EMIR-asetuksen soveltamisen tarkastelusta. Tässä yhteydessä arvioitiin erityisesti, kuinka tehokkaasti ja tuloksekkaasti EMIR-asetuksen erityisten poliittisten vaatimusten tavoitteet on saavutettu ja missä määrin ne ovat samalla olleet johdonmukaisia, merkityksellisiä ja EU:n tason lisäarvoa tuottavia.

EMIR-asetuksen joidenkin keskeisten vaatimusten soveltaminen on alkanut vasta äskettäin, tai niitä ei vielä sovelleta. Tästä syystä ei ole vielä riittävästi näyttöä, ja on liian aikaista tehdä lopullisia päätelmiä pitkän aikavälin vaikutuksista. Siksi arvioinnissa ei ollut kyse EMIR-asetuksen täydestä arvioinnista. Arvioinnissa tarkastellaan sen sijaan, onko EMIR-asetuksen keskeisillä vaatimuksilla, joita ovat OTC-johdannaisten ilmoittaminen, vakioitujen OTC-johdannaisten keskusvastapuolimääritys ja riskienpientämistekniikoiden ja vakuussääntöjen soveltaminen OTC-johdannaisiin, joille ei ole tehty määritystä, täytetty seuraavat toiminnalliset vaatimukset: i) saadaan täydelliset ja kattavat tiedot OTC-johdannaispositioista, ii) lisätään keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja iii) parannetaan kahdenvälisen määrityksen käytäntöjä. Tarkastelussa analysoitiin, siinä määrin kuin se oli mahdollista, EMIR-asetuksen keskeisten vaatimusten toteutumista ottaen huomioon viisi arviointiperustetta: 1) tehokkuus, 2) tuloksellisuus, 3) merkityksellisyys, 4) johdonmukaisuus ja 5) EU-tason toimista saatava lisäarvo.

Kun tarkastellaan EMIR-asetuksen vaatimuksia saada täydelliset ja kattavat tiedot OTC-johdannaisista, lisätä keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja soveltaa riskienpientämistekniikoita ja vakuussääntöjä OTC-johdannaisiin, joille ei ole tehty määrittystä, kyseisessä arvioinnissa todetaan vaikuttavuuden osalta, että vaatimuksia on varaa yksinkertaistaa vaarantamatta rahoitusvakautta, vaikka alustavat tulokset ovatkin tyydyttäviä. Ilmoittamisen osalta arvioinnissa todetaan, että edistystä on tapahtunut OTC-johdannaismarkkinoita koskevien tietojen keräämisessä, mutta ilmoitettujen tietojen laatua ja valvonnan vaikuttavuutta voitaisiin parantaa ilmoitusvaatimuksia järkeistämällä. Arvioinnissa todetaan määrittysvelvollisuudesta, että sellaisten OTC-johdannaisien osuus on kasvanut, joille on tehty keskusvastapuolimääritys, mutta tietyt markkinatoimijat kohtaavat useita esteitä keskusmäärityksen käyttämisessä ja on tarpeen ottaa käyttöön mekanismi, jolla mahdollistetaan määrittysvelvollisuuden keskeyttäminen rahoitusvakauteen liittyvistä syistä.

Tehokkuuden osalta arvioinnissa yksilöidään tiettyjä osa-alueita, joilla vaatimukset voitaisiin suhteuttaa paremmin, jotta voitaisiin poistaa suhteettomia kustannuksia ja rasitteita, jotka liittyvät tiettyihin transaktioihin tai tiettyihin johdannaisien vastapuoliin (eli pienet finanssialalla toimivat vastapuolet, finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ja eläkerahastot). Merkityksellisyyden osalta arvioinnissa todetaan, että EMIR-asetukseen sisältyvät keskeiset vaatimukset liittyvät erottamattomasti kansainvälisiin pyrkimyksiin uudistaa globaaleja OTC-johdannaismarkkinoita. EMIR-asetuksen tehokkailla ja tuloksekkaila säännöillä myös edistetään komission käynnissä olevan, pääomamarkkinaunionin luomista koskevan aloitteen sekä kasvu- ja työllisyysstrategian toteutumista komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.

EMIR-asetus on yhdenmukainen muiden EU-säädösten kanssa kannanottopyynnön jälkeisessä arviossa ja komission ehdottamassa vakavaraisuusasetuksen muutoksessa luonnostellun mukaisesti. EU-tason toimista saatavan lisäarvon osalta todettakoon, että EMIR-asetuksella täytettiin lainsäädännössä ollut aukko ottamalla käyttöön uusi kehys, jolla puututaan yhtenäisesti EU:n tasolla OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuuden puutteeseen ja siihen liittyviin järjestelmäriskihin.

3.2. Sidosryhmien kuuleminen

Tämä ehdotus perustuu EMIR-asetuksen uudelleentarkastelua koskevaan julkiseen kuulemiseen, joka järjestettiin touko-elokuussa 2015. Kuulemisessa saatiin yli 170 vastausta hyvin erilaisilta sidosryhmiltä¹³. Kuulemisen yhteydessä järjestettiin julkinen kuulemistilaisuus Brysselissä 29. toukokuuta 2015, ja se kokosi yhteen noin 200 sidosryhmien edustajaa¹⁴. EAMV, EJRK ja EKPJ antoivat erilliset lausunnot EMIR-asetuksen uudelleentarkastelua koskevaan komission tehtävään liittyen. Komissio toteutti asiaan liittyvää aihepiiriä koskevan julkisen kuulemisen kannanottopyyntönä syyskuun 2015 ja tammikuun 2016 välisenä aikana. Kuulemisen tavoitteena oli saada palautetta, konkreettisia esimerkkejä ja empiiristä näyttöä finanssipalveluja koskevan EU:n sääntelykehyksen vaikutuksista. Kannanottopyynnön vastaajat kommentoivat myös EMIR-asetusta¹⁵. Julkinen kuuleminen pidettiin Brysselissä 17. toukokuuta 2016¹⁶. Komissio kuuli 7. joulukuuta 2016

¹³ Kuulemisasiakirja ja tiivistelmä vastauksista ovat verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm

¹⁴ Tietoja on verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/events/2015/0529-emir-revision/index_en.htm

¹⁵ Kuulemiseen liittyvät asiakirjat ovat verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

¹⁶ Lisätietoja on verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/events/2016/0517-call-for-evidence/index_en.htm

jäsenvaltioiden asiantuntijoita erilaisista toimintapoliittisista vaihtoehtoista, jotka koskivat EMIR-asetuksen uudelleentarkastelua käsittelevässä kertomuksessa yksilöityjä osa-alueita¹⁷.

EMIR-asetuksen keskeisten vaatimusten tavoitteita, jotka koskevat johdannaismarkkinoiden avoimuuden ja standardoinnin edistämistä ja järjestelmäriskin vähentämistä, kannatettiin yleisesti. Näillä keskeisillä vaatimuksilla, jotka koskevat keskusvastapuolimäärittystä, vakuusvaatimuksia, operatiivisen riskin pienentämisvaatimuksia, tietojen ilmoittamista sekä kauppätietorekistereitä ja keskusvastapuolia koskevia vaatimuksia, katsottiin voitavan saavuttaa EMIR-asetuksen tavoitteet ja sääntelyn uudistamista koskevat kansainväliset sitoumukset. Sidosryhmät toivat kuitenkin esiin useita osa-alueita, joilla EMIR-asetuksessa säädettyjä vaatimuksia voitaisiin mukauttaa tinkimättä kuitenkaan sen yleisistä tavoitteista. Mukautuksilla voitaisiin i) yksinkertaistaa vaatimuksia ja lisätä niiden tehokkuutta ja ii) vähentää suhteettomia kustannuksia ja rasitteita. Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon sidosryhmien palaute tekemällä EMIR-asetukseen kohdennettuja muutoksia, erityisesti i) suhteuttamalla paremmin joidenkin vaatimusten soveltamista ottamalla huomioon tietyt toimijat, erityisesti pienet finanssialalla toimivat vastapuolet, finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ja eläkerahastot, ii) poistamalla määritykseen liittyviä esteitä ja iii) yksinkertaistamalla sääntöjä, mukaan lukien ilmoitusvaatimukset. Tiettyjä sidosryhmien pyyntöjä ei voitu ottaa huomioon ehdotuksessa institutionaalisten rajoitteiden tai ehdotuksen REFIT-luonteen vuoksi ja koska on varmistettava, että EMIR-asetuksella saavutetaan sille asetetut tavoitteet jatkossakin eli sillä lisätään johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja standardointia sekä pienennetään järjestelmäriskiä. Muita EMIR-asetukseen liittyviä kysymyksiä on ehkä arvioitava ja käsiteltävä myöhemmin ottaen tuleva kehitys huomioon.

3.3. Vaikutustenarviointi

Komissio on tehnyt vaikutustenarvioinnin tärkeimmistä toimenpidevaihtoehtoista. Toimenpidevaihtoehtoja arvioitiin ottaen huomioon keskeiset tavoitteet lisätä sellaisten sääntöjen oikeasuhteisuutta, jotka aiheuttavat tarpeetonta hallinnollista rasitusta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, rahoitusvakautta vaarantamatta ja lisätä OTC-johdannaисpositioiden ja -vastuiden avoimuutta.

Sääntelyntarkastelulautakunta hyväksyi vaikutustenarvioinnin 16. helmikuuta 2017. Vaikutustenarviointi oli toimitettu lautakunnalle 1. helmikuuta, mutta lautakunta esitti siihen useita parannusehdotuksia, joten se toimitettiin lautakunnalle uudelleen 8. helmikuuta. Vaikutustenarviointiin tehtiin seuraavat muutokset lautakunnan suositusten perusteella:

1. Ongelman määrittely. Parempi kuvaus unionissa johdannaismarkkinoihin sovellettavasta yleisestä oikeudellisesta kehyksestä ja G20-ryhmässä valmisteltujen OTC-johdannaисia koskevien uudistusten täytäntöönpanosta muilla lainkäyttöalueilla. Arviointiliitteen keskeiset osat sisällytettiin vaikutustenarvioinnin päätekstiin. Ongelmien kuvaukseen lisättiin viittauksia muihin laadullisiin ja määrällisiin todisteisiin, jotta voidaan osoittaa niiden laajuus erityisesti pienten markkinatoimijoiden kannalta. Selvitys siitä, miksei kaikkia sidosryhmien esille ottamia seikkoja ole arvioitu.

2. Poliittiset kompromissit. Toimintavaihtoehtoissa, joissa arvioitiin markkinatoimijoille aiheutuvan rasituksen vähentämisen ja siitä rahoitusvakaudelle mahdollisesti aiheutuvien riskien välistä tasapainoa, viitataan nimenomaisesti rahoitusvakauteen.

¹⁷

Lisätietoja on verkko-osoitteessa

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=30153&no=2>

3. Hallinnollisen rasituksen kevenemisen määrittäminen. Eri markkinatoimijoiden rasituksen kevenemisen laskentaa varten lisättiin joitakin määrällisiä tietoja ottaen huomioon nykyiset rajoitteet yleisen hallinnollisen rasituksen keventämisen määrittämisessä. Kustannusarvioiden taustalla olevat keskeiset oletukset sisällytettiin vaikutustenarvioinnin päätekstiin yhdessä arvioiden luotettavuutta koskevien varaumien kanssa. Kuvaus niistä kustannuksista, joita ei voida ilmaista määrällisesti.

4. Vaihtoehdot. Toimintavaihtoehtoja virtaviivaistettiin, jotta vaihtoehtoiset toimenpidepaketit voitiin esitellä paremmin.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellut vaihtoehdot koskevat kohdennettuja mukautuksia EMIR-asetuksen tiettyihin säännöksiin. Toivottuihin tavoitteisiin pääsemiseksi yksilöitiin seuraavat parhaiksi arvioidut toimintavaihtoehdot:

- Eläkejärjestelmien osalta olisi säädettävä uudesta määräysvelvollisuutta koskevasta siirtymäkauden vapautuksesta, koska tähän mennessä ei ole löydetty toteutuskelpoista teknistä ratkaisua, joka mahdollistaisi eläkejärjestelmien osallistumisen keskusvastapuolimääritykseen. Toisin kuin muissa arvioiduissa vaihtoehdoissa, tämä antaa keskusvastapuolille, määräytösapuolille ja eläkejärjestelmille enemmän aikaa etsiä teknisiä ratkaisuja ja toimenpiteitä, joilla helpotetaan niiden tilannetta samalla, kun noudatetaan EMIR-asetuksen tavoitetta, että tuodaan eläkejärjestelmät keskusvastapuolimäärityksen piiriin heti, kun se on toteutettavissa.
- Säännöt, jotka koskevat finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tuomista määräysvelvollisuuden ja vakuusvaatimusten piiriin, olisi suhteuttava paremmin ottamalla paremmin huomioon näiden vastapuolten sellaisten johdannaistransaktioiden luonne, joiden määräytyminen olisi pakollinen. Tämä vähentää tiettyjen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kustannuksia, muttei anna aiheutta huoleen rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta. Jotkut vastapuolet, jotka tällä hetkellä katsotaan finanssialan ulkopuolisiksi vastapuoliksi, mutta jotka toimintansa luonteen vuoksi ovat finanssialalla toimivia vastapuolia (esim. kansallisten kehysten mukaisesti toimivia sijoitusrahastoja), sisällytetään finanssialalla toimivan vastapuolen määritelmään, minkä jälkeen niitä ei enää pidetä finanssialan ulkopuolisina vastapuolina.
- Pienten finanssialalla toimivien vastapuolten luokka olisi määriteltävä siten, että hyvin pienet finanssialalla toimivat vastapuolet, joiden tapauksessa keskusvastapuolimääritys ei niiden toiminnan pienen määrän vuoksi ole taloudellisesti perusteltua, eivät kuulu määräysvelvollisuuden piiriin. Tällä kevennetään näiden hyvin pienten finanssialalla toimivien vastapuolten, joiden johdannaiskaupankäynnin määrä on pientä, hallinnollista rasitusta, mutta lopuilla pienistä finanssialalla toimivista vastapuolista (jotka kuuluvat asianomaisissa teknisissä sääntelystandardeissa määritellyyn ”luokkaan 3”) on velvollisuus tehdä määräytyminen teknisissä sääntelystandardeissa säädetyin siirtymäajan päätyttyä. Tämä kannustaa keskusvastapuolia, määräytösapuolia ja niiden asiakkaita kehittämään ratkaisuja tällaisten pienten finanssialalla toimivien vastapuolten ottamiseksi mukaan keskusvastapuolimääritykseen.
- Velvollisuus ilmoittaa aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja (”takapainottaminen”) olisi poistettava. Tämä vähentää vastapuolten kustannuksia ja rasitteita huomattavasti vakavaraisuusvalvontaa vaarantamatta ja poistaa mahdollisen ylitsepääsemättömän

esteen tilanteessa, jossa vastapuoli on velvollinen ilmoittamaan tietoja, joita ei yksinkertaisesti ole saatavilla. Nykytilanteessa sovellettaviin sääntöihin verrattuna toimitettujen tietojen määrä vähenisi hyvin vähän.

- Konsernin sisäiset transaktiot, joihin liittyy finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, olisi vapautettava ilmoitusvelvollisuudesta. Tällaisten kauppajen luonne ja rajallinen määrä huomioon ottaen vapautuksella vähennetään huomattavasti sellaisille vastapuolille tietojen ilmoittamisesta aiheutuvia kustannuksia ja rasitteita, joihin vaatimus kohdistuu kaikkein kohtuuttomimmin. Koska vapautuksen myötä ilmoittamatta jäävien tietojen määrä on hyvin pieni, sillä ei ole merkittävää vaikutusta viranomaisten kykyyn valvoa järjestelmäriskiä OTC-johdannaismarkkinoilla.
- Pörssilistattuja johdannaista koskevien transaktioiden osalta olisi otettava käyttöön keskusvastapuolten yksipuolinen ilmoittaminen. Tällä on se etu, että pörssilistattujen johdannaisten ilmoittamista yksinkertaistetaan merkittävästi ilman haitallisia vaikutuksia johdannaismarkkinoiden avoimuuteen. Vaikka keskusvastapuolten hallinnollinen rasitus lisääntyy hieman, niillä on hyvät valmiudet tähän tehtävään ja ilmoittamisesta aiheutuva kokonaisrasite pienenee, koska pörssilistattujen johdannaisten ilmoittamista koskeva vaatimus poistetaan kaikilta muilta vastapuolilta.
- Muissa transaktioissa kuin pörssilistattuja johdannaista koskevissa transaktioissa, vastuu, myös oikeudellinen vastuu, pienten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten (joihin ei siis sovelleta määräysvelvollisuutta) ja finanssialalla toimivan vastapuolen välisten transaktioiden ilmoittamisesta olisi oltava finanssialalla toimivalla vastapuolella. Tämä vähentää huomattavasti pienten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, joilla tämä rasite on suurin, ilmoitusrasitetta. Tämä ei kuitenkaan vähennä toimitettavia tietoja. Tällä myös sisällytetään EMIR-asetukseen ilmoitussäännöt, jotka ovat hyvin samankaltaiset kuin arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/2365.
- Ilmoittamista koskevia sääntöjä ja menettelyjä olisi yhdenmukaistettava, ja kauppätietorekisterit olisi velvoitettava varmistamaan tietojen laatu. Tällä parannetaan OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta, helpotetaan asianomaisten viranomaisten tehtävää valvoa järjestelmäriskiä ja säilytetään mahdollisimman pitkälle yhdenmukaisuus tämän alan kansainvälisten standardien kanssa. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä tällä lähestymistavalla myös parannetaan ilmoitussääntöjen oikeasuhteisuutta ja vähennetään kustannuksia ja hallinnollista rasitusta.
- EMIR-vaatimusten rikkomisesta kauppätietorekistereille määrättävien sakkojen perusmäärän ylärajaa olisi korotettava. Tämän vaihtoehdon etuna on lisääntynyt tehokkuus ja sakkojen ennaltaehkäisevä vaikutus, mitä valvontaviranomaiset pitävät tarpeellisena, kun halutaan edistää tietojen hyvää laatua ja varmistaa samalla sääntöjen oikeasuhteisuus.
- EMIR-asetuksessa säädettyjen maksukyvyttömyyden hallintaa koskevien välineiden ja kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön välisiä yhteyksiä olisi selkeytettävä, jotta varmistetaan asiakkaan varojen konkurssioikeudellinen erillisyyss maksukyvyttömyystilanteissa.

- EMIR-asetukseen tulisi sisällyttää periaate, jonka mukaan määrittäminen palveluja tarjotaan reiluin, kohtuullisin ja syrjimättömin kaupallisin ehdoin (FRAND-periaate). Näillä toimenpiteillä puututaan erilaisiin määrittäminen palveluihin pääsyä koskeviin esteisiin. Sääntelystä johtuvan rasituksen mahdollinen lisääntyminen on perusteltua yleisen edun vuoksi, jotta saadaan keskusvastapuolimäärittäminen toimimaan ja jotta määrittäminen velvollisuutta noudatetaan.

Vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin myös parhaina pidettyjen vaihtoehtojen kokonaisuhyötyjä ja -kustannuksia, jotta voidaan vähentää markkinaosapuolille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja hallinnollista rasitusta rahoitusvakautta vaarantamatta.

Vaikka EMIR-asetuksen yleisenä tavoitteena on vähentää järjestelmäriskiä parantamalla OTC-johdannaismarkkinoiden turvallisuutta ja tehokkuutta, tämän aloitteen tavoitteena on saattaa EMIR-asetuksen soveltaminen tehokkaammaksi ja tuloksekkaammaksi. Tiettyjä vaatimuksia suhteuttamalla voidaan myös vähentää markkinaosapuolten sääntelystä ja säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta silloin, kun säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat suuremmat kuin vakavaraisuuden varmistamiselle koituva hyöty. Tällä ei kuitenkaan vaaranneta rahoitusvakautta. Toimenpide on komission paremman sääntelyn agendan mukainen.

Vaikka on olemassa koko joukko rajoitteita kustannussäästöjen tarkan määrän laskemiseksi, vaikutustenarvioinnin mukaan kaikkien parhaina pidettyjen vaihtoehtojen yksinomaan vaikutustenarviointia varten laskettu yhteisvaikutus kustannusten alenemiseen vaihtelee 2,3 miljardista eurosta 6,9 miljardiin euroon, kun kyse on kiinteistä (kertaluonteisista) kustannuksista, ja 1,1 miljardista eurosta 2,66 miljardiin euroon, kun kyse on toimintakustannuksista. Vaikutustenarvioinnin liitteessä 8 esitetään yksityiskohtaisesti oletukset, joiden perusteella näihin arvioihin päädyttiin, sekä niiden luotettavuuteen vaikuttavat rajoitteet. Kustannussäästöjen määrittämisessä tärkeimmät haasteet liittyivät pääasiassa siihen, että useimpien EMIR-vaatimusten soveltaminen on alkanut vasta hiljattain (esim. määrittäminen velvollisuudet ja vakuusvaatimukset) ja siihen, ettei joitain vaatimuksia vielä ole alettu soveltaa (esim. luokkaan 3 kuuluvien finanssialalla toimivien vastapuolten määrittäminen velvollisuus). Sen vuoksi arvioidut kustannussäästöt perustuvat rajoitettuun määrään julkisesti saatavilla olevia tietoja ja anekdoottisiin markkinatodisteisiin, jotka eivät välttämättä anna tarkkaa kuvaa kyseessä olevien vastapuolten monimuotoisuudesta ja erityispiirteistä. Tämä tarkoittaa myös sitä, että arvioidut kustannussäästöt pätevät ainoastaan tämänhetkisessä tilanteessa. Koska laskelmissa on keskitytty kustannussäästöihin, joitakin pieniä mukautuskustannuksia ei myöskään ole arvioitu määrällisesti. Nämä on kuitenkin kuvattu laadullisesti yksityiskohtaisesti vaikutustenarvioinnin liitteessä 7.

Liikeyritykset, pk-yritykset ja mikroyritykset hyötyvät erityisesti i) sääntelyvaatimusten vähentämisestä tapauksissa, joissa säännösten noudattamisesta aiheutuvat suhteettoman suuret kustannukset näyttäisivät ylittävän vakavaraisuuden varmistamiselle koituvat hyödyt ja ii) määrittäminen palveluihin pääsyn parantamisesta. Raportointivaatimusten yksinkertaistaminen hyödyttää kaikkia vastapuolia, myös pk-yrityksiä. Pienet finanssialan ulkopuoliset vastapuolet hyötyvät myös siitä, että kaupan finanssialalla toimiva vastapuoli vastaa transaktioiden ilmoittamisesta. Uusien FRAND-periaatteiden käyttöönotto taasen tekee määrittäminen palveluihin pääsyn helpommaksi monille vastapuolille.

Vaikutustenarvioinnin 6 kohdassa esitetään erittely kustannussäästöjen / erittäin vähäisten mukautuskustannusten jakautumisesta kaikkien vastapuolten osalta.

Ensiksikin määräysvelvollisuuden soveltamisalan osalta todettakoon, että määräyssääntöjen entistä oikeasuhteisemmasta soveltamisesta on hyötyä finanssialan ulkopuolisille vastapuolille, sillä suunnitelluilla toimenpiteillä varmistetaan parempi tasapuolisuus, kun määritetään, mitkä finanssialan ulkopuoliset laitokset kuuluvat määräysvelvollisuuden ja vakuusvaatimusten piiriin; tässä yhteydessä ne säästyvät ylimääräisiltä kiinteiltä kustannuksilta, jotka ovat 9,6 miljoonasta eurosta 26,7 miljoonaan euroon. Kun määritellään uudelleen sellaisen pienen finanssialalla toimivan vastapuolen rajat, jonka katsotaan kuulua määräysvelvollisuuden piiriin, (hyvin) pienet finanssialalla toimivat vastapuolet, joiden osalta keskusvastapuolimääritys ei ole taloudellisesti perusteltua, välttyvät kustannuksilta joiden arvioidaan olevan 509,7 miljoonasta eurosta 1,4 miljardiin euroon. Eläkejärjestelmät, ja eläkevakuutetut välillisesti, vapautetaan määräysvelvollisuudesta uuden siirtymäkauden ajan sillä perusteella, ettei toteutuskelpoista teknistä ratkaisua ole vielä löydetty. On arvioitu, että säästöt toimintakustannuksissa ovat 780 miljoonasta eurosta 1,56 miljardiin euroon. Koska ilmoitusvaatimusten soveltamisalaa muutetaan, kaikkien ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien vastapuolten odotetaan hyötyvän tiettyjen ilmoitusvaatimusten keventämisestä. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi ”takapainottamista” koskevan velvollisuuden ja pörssilistattuja johdannaisia koskevan ilmoitusvelvollisuuden poistamista. Erityisesti vapautuksella ilmoitusvelvollisuudesta, joka koskee sellaisten konsernin sisäisten transaktioiden ilmoittamista, joissa toinen vastapuolista on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, ja pieniä finanssialan ulkopuolisia vastapuolia koskevalla vapautuksella ilmoittaa keskinäisistä ja finanssialalla toimivien vastapuolten kanssa toteutetut transaktiot odotetaan voitavan vähentää EMIR-säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia reaalityalouden hyväksi. EMIR-säännösten noudattamisesta yrityksille aiheutuvien kustannusten arvioidaan kokonaisuudessaan vähenevän 350 miljoonasta eurosta 1,1 miljardiin euroon toimintakustannusten osalta ja 1,8 miljardista eurosta 5,3 miljardiin euroon kiinteiden kustannusten osalta.

Toiseksi, OTC-johdannaispositioiden ja -vastuiden suuremman avoimuuden avulla viranomaiset voivat tunnistaa mahdolliset ongelmat aikaisemmin ja puuttua riskeihin ajoissa, mikä parantaa finanssimarkkinoiden häiriönsietokykyä. Tästä aiheutuu vain vähäisiä mukautuskustannuksia vastapuolille ja kauppatietorekistereille.

Kolmanneksi, kun pääsy määräyspalveluihin paranee, suuremmalla joukolla markkinaosapuolia, erityisesti reaalityalouden toimijoilla, on mahdollisuus hallita ja suojata riskejään. Kun äkkinäisten häiriöiden ja toiminnan keskeytymisen todennäköisyys vähenee, se vakauttaa liiketoiminnan kehitystä ja parantaa työntekijöiden työsuhteturvaa. Erityisesti yritysten, jotka kuuluvat edelleen määräysvelvollisuuden piiriin järjestelmäriskiprofiilinsa vuoksi, hyötynevät kiinteiden kustannusten vähennyksestä, joka on 24,8 miljoonasta eurosta 69,5 miljoonaan euroon. Vastaavasti rahoitusjärjestelmän kannalta pienille finanssiyrityksille, jotka kuuluvat määräysvelvollisuuden piiriin, entistä paremmasta pääsystä määräyspalveluihin koituvan hyödyn arvioidaan olevan 32,6 miljoonasta eurosta 91,3 miljoonaan euroa. Nämä arvioidut kustannussäästöt vapauttavat varoja uusiin investointimahdollisuuksiin, mikä hyödyttää pääomamarkkinaunionin tavoitteita ja komission kasvu- ja työllisyysohjelmaa.

Tästä ei kaiken kaikkiaan pitäisi aiheutua merkittäviä yhteiskunnallisia ja taloudellisia kustannuksia. Suunniteltu ilmoitussääntöjen yksinkertaistaminen ja oikeasuhteisuuden lisääminen auttavat EMIR-asetuksen tavoitteiden saavuttamisessa ja vähentävät niiden vastapuolten yleistä hallinnollista raskautta, joita EMIR-asetuksen mukaiset ilmoitusvaatimukset koskevat. Ilmoitusvelvollisuuden soveltamisalan muuttamisen osalta todettakoon, että yhteisöillä, jotka tulevat ilmoitusvelvollisuuden piiriin tulevaisuudessa, on

paremmat valmiudet tämän tehtävän hoitamiseen, ja yhteenlaskettujen kokonaiskustannusten uskotaan mittakaavaetujen ansiosta vähenevän. Erityisesti keskusvastapuoliin kohdistuu vain vähäisiä mukautuskustannuksia, jotka liittyvät tarpeeseen aloittaa pörssilistattuja johdannaisia koskevien tietojen ilmoittaminen. Koska keskusvastapuolilla on jo hallussaan merkittävä määrä näitä transaktioita koskevia tietoja ja niillä on jo EMIR-asetuksen mukainen velvollisuus ilmoittaa kaikki johdannaistransaktiot, joille on tehty keskusvastapuolimääritys, keskusvastapuolille koitua lisärasitus jäänee vähäiseksi. Määrityskynnysarvojen laskennan yhdenmukaistamiseksi toteutettavista toimenpiteistä sekä ilmoitussääntöjen ja -menettelyjen yhdenmukaistamisesta voi aiheutua korkeintaan vähäisiä hallinnollisia kustannuksia erityisesti kauppatietorekistereille täytäntöönpanon alkuvaiheessa, mutta myöhemmin saadaan suurempia tehokkuusetuja ja kokonaisrasite vähenee keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Koska kauppatietorekisterien olisi pantava täytäntöön asianmukaiset menettelyt joka tapauksessa arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan asetuksen mukaisten vaatimusten täyttämiseksi, tässä vaikutustenarvioinnissa tarkasteltujen EMIR-asetuksen mukaisten politiikkatoimien ei pitäisi aiheuttaa huomattavaa lisärasitusta. Vastaavasti monia vastapuolia hyödyttävän vaatimuksen määrityspalvelujen tarjoamisesta reiluin, kohtuullisin ja syrjimättömin kaupallisin ehdoin uskotaan lisäävän vain vähän määritysosapuolten hallinnollisia kustannuksia.

3.4. Perusoikeudet

Ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta perusoikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

Tässä ehdotuksessa edellytetään, että EAMV laatii viisi teknistä standardia tai päivittää niitä. Tekniset standardit on määrä toimittaa yhdeksän kuukautta asetuksen voimaantulon jälkeen. EAMV:lle ehdotetut tehtävät eivät edellytä uusien virkojen perustamista vaan ne voidaan suorittaa nykyisillä resursseilla.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Ehdotus sisältää lausekkeen, jonka mukaan EMIR-asetus olisi arvioitava kokonaisuudessaan. Arvioinnissa olisi keskityttävä erityisesti siihen, kuinka tehokkaasti ja tuloksekkaasti EMIR-asetuksella on saavutettu sen alkuperäiset tavoitteet. EAMV:n on määrä raportoida seuraavista osa-alueista:

- onko kehitetty toteutuskelpoisia ratkaisuja, joiden avulla eläkejärjestelmät voivat osallistua keskusvastapuolimääritykseen, sekä näiden ratkaisujen vaikutukset eläkejärjestelmien keskusvastapuolimäärityksen tasoon;
- ehdotettujen ratkaisujen vaikutukset finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määrityksen tasoon ja määrityksen jakautuminen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten luokassa, erityisesti suhteessa kynnysarvon tai -arvojen asianmukaisuuteen;

- ehdotettujen ratkaisujen vaikutukset pienten finanssiyritysten määrityksen tasoon ja määrityksen jakautuminen pienten finanssialalla toimivien vastapuolten luokassa, erityisesti suhteessa kynnysarvon tai -arvojen asianmukaisuuteen;
- kauppätietorekistereihin ilmoitettujen transaktiotietojen laatu, kyseisten tietojen saatavuus ja kauppätietorekistereistä saatujen tietojen laatu;
- määrittämispalvelujen saatavuus kaikkien vastapuolten kannalta.

Periaatteessa tämä arviointi olisi tehtävä viimeistään kolmen vuoden kuluttua tähän ehdotukseen sisältyvien muutosten soveltamisen alkamisesta. Joissain tapauksissa, erityisesti eläkejärjestelmien osalta, on tärkeää seurata jatkuvasti sitä, millaisia määrittämissuunnitelmia näille järjestelmille on tarjolla.

5.2. Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Määrittämisvelvollisuutta koskevat muutokset (EMIR-asetuksen 2, 4, uusi 4 a, uusi 6 b, 10, 85 ja 89 artikla)

Finanssialalla toimivat vastapuolet

Tämän ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdalla muutetaan EMIR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa niin, että edellytykset sille, että OTC-johdannaisopimukset tulevat määrittämisvelvollisuuden piiriin, kun vastapuoli on finanssialalla toimiva vastapuoli, eritellään uuden 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa. Tämä uusi artikla lisätään tämän ehdotuksen 1 artiklan 3 alakohdalla. Uuden 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetaan määrittämissuunnitelmien kynnysarvot finanssialalla toimivien vastapuolten tekemille sopimuksille viittaamalla määrittämissuunnitelmien kynnysarvoihin, jotka vahvistetaan 10 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla, joten määrittämissuunnitelmien kynnysarvot ovat samat kuin finanssialan ulkopuolisille vastapuolille. Uuden 4 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa täsmennetään, että määrittämisvelvollisuus syntyy kaikkien omaisuuseräluokkien osalta, kun yksi tietylle OTC-johdannaislajeille vahvistetuista arvoista ylittyy. Lisäksi uuden 4 a artiklan 1 kohdassa selitetään, miten määrittämissuunnitelmien kynnysarvot lasketaan. Finanssialalla toimiva vastapuoli tulee määrittämisvelvollisuuden piiriin, jos sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio maaliskuis-, huhtikuun- ja toukokuun osalta ylittää määrittämissuunnitelmien kynnysarvot. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määrittämissuunnitelmien kynnysarvot lasketaan samalla tavoin.

Jotta voidaan varmistaa, että määrittämisvelvollisuus kattaa kaikki yhteisöt, jotka niiden toiminnan luonteen perusteella ovat finanssialalla toimivia vastapuolet, 1 artiklan 1 kohdassa sisällytetään EMIR-asetuksen 2 artiklaan sisältyvään finanssialalla toimivan vastapuolen määrittämisvelvollisuuden kansallisen lainsäädännön mukaisesti rekisteröidyt vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, jotka katsotaan EMIR-asetuksen nojalla tällä hetkellä finanssialan ulkopuolisiksi vastapuoliksi. Lisäksi finanssialalla toimivan vastapuolen määrittämisvelvollisuuden sisällytetään arvopaperikeskukset ja arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt. Näitä yhteisöjä käsitellään EMIR-asetuksen nojalla vastedes finanssialalla toimivina vastapuolina.

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 8 kohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohtaa. Muutetussa 1 kohdassa muutetaan määrittämissuunnitelmien kynnysarvojen laskentatapaa. Finanssialan ulkopuolinen vastapuoli tulee määrittämisvelvollisuuden piiriin, jos sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio maaliskuis-, huhtikuun- ja toukokuun osalta ylittää määrittämissuunnitelmien kynnysarvot, sen sijaan että määrittämisvelvollisuus syntyy, jos positio 30 pankkipäivän liukuva keskiarvo ylittää kynnysarvot, kuten nykyisissä EMIR-säännöissä säädetään. Viittaus 3 kohtaan tarkoittaa, että nykyinen suojautumista koskeva poikkeus säilytetään, joten ainoastaan sellaiset OTC-johdannaisopimukset, jotka eivät objektiivisesti mitattavalla tavalla vähennä suoraan kaupalliseen toimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä, lasketaan mukaan kynnysarvoihin.

Saman 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa täsmennetään, että määräysvelvollisuus koskee ainoastaan omaisuuseräluokkaa tai -luokkia, jonka tai joiden määräyskynnysarvo on ylittynyt ja joka tai jotka kuuluvat määräysvelvollisuuden piiriin.

Eläkejärjestelmät

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 20 kohdassa korvataan EMIR-asetuksen 89 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, jotta eläkejärjestelmien väliaikaista vapautusta määräysvelvollisuudesta voidaan jatkaa kolmella vuodella, koska vielä ei ole löydetty toteutuskelpoista teknistä ratkaisua siihen, että eläkejärjestelmät voisivat siirtää muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia vaihtuvina vakuuksina. Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 19 kohdan b alakohdassa korvataan EMIR-asetuksen 85 artiklan 2 kohta, ja siinä esitetään a–f alakohdassa osa-alueet, joita komissio arvioi ja tarkastelee kertomuksessa, joka käsittelee edistymistä toteutuskelpoisten teknisten ratkaisujen löytämisessä ja jonka se laatii yhteistyössä EAMV:n, EVLEV:n, EPV:n ja EJRK:n kanssa. Vaikka useat tekijät ovat tähän asti estäneet tällaisten ratkaisujen kehittämisen, komissio katsoo, että on mahdollista kehittää toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja kolmen vuoden kuluessa ehdotuksen hyväksymisestä. Komissio odottaa markkinatoimijoiden toimivan tämän aikataulun perusteella. Tätä tukee myös se, että kyseisenä ajanjaksona odotetaan puututtavan tiettyihin sääntelyyn liittyviin esteisiin, jotka haittaavat määräyspalvelujen saattamista laajemman joukon käyttöön (esimerkiksi vähimmäisomavaraisuusasteeseen perustuvat pääomavaatimukset) kyseisen ajanjakson aikana. Ainoastaan siinä epätodennäköisessä tapauksessa, että jokin ennakoimaton, luonteeltaan merkittävä kehityskulku toteutuu, komissiolla on valta pidentää poikkeusta kerran kahdeksi vuodeksi delegoidulla säädöksellä, jos huolellisesti arvioidut olosuhteet tätä edellyttävät.

Etupainottamista koskevan vaatimuksen poistaminen

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa poistetaan EMIR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan OTC-johdannais sopimukset, jotka tehdään tai uusitaan päivänä, jona toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut EAMV:lle luvan myöntämisestä keskusvastapuolelle määrittää tiettyä OTC-johdannaislajeja, tai sen jälkeen mutta ennen päivää, josta lähtien määräysvelvollisuus tulee voimaan, jos sopimusten jäljellä oleva voimassaoloaika on EMIR-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesta määräysvelvoitteesta annetussa komission delegoidussa asetuksessa määritettyä lyhintä mahdollista jäljellä olevaa voimassaoloaikaa pidempi.

Määräysvelvollisuuden keskeyttäminen

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 6 kohdassa lisätään EMIR-asetukseen uusi 6 b artikla, jossa komissiolle annetaan valtuudet keskeyttää väliaikaisesti EAMV:n pyynnöstä erityisistä syistä määräysvelvollisuus ja vahvistetaan keskeyttämistä koskeva menettely. Kuten myös EAMV on huomauttanut, tämä toimivalta on tarpeen, sillä tietyissä erityisolosuhteissa määräysvelvollisuuden jatkuva soveltaminen voi olla mahdotonta (esimerkiksi siksi, että keskusvastapuoli tai keskusvastapuolet, joka tai jotka määrittävät suurimman osan tietystä OTC-johdannaislajista saattaa tai saattavat poistua markkinoilta) tai soveltaminen voi aiheuttaa haitallisia vaikutuksia rahoitusvakauteen (esimerkiksi siksi, että määräysvelvollisuus estäisi vastapuolia käyttämästä kahdenvälistä suojausta ilman pääsyä markkinoille, joilla tehdään keskusvastapuolimääritys). Tällainen kehitys saattaa ilmetä odottamatta, ja nykyinen määräysvelvollisuuden poistamisessa sovellettava menettely, joka edellyttää teknisen sääntelystandardin muuttamista, saattaa olla liian hidas reagoimaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin tai rahoitusvakauteen liittyviin ongelmiin. Uuteen toimivaltaan sovelletaan tiukasti rajattuja edellytyksiä, ja keskeytyksen kesto on rajoitettu. Pysyvää määräysmenettelyn poistamista koskevaa menettelyä ei muuteta, joten se edellyttää aina teknisen sääntelystandardin muuttamista.

Muutokset, joilla kannustetaan määrittämiseen ja parannetaan pääsyä määräyspalveluihin (EMIR-asetuksen 4 ja 39 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa lisätään EMIR-asetuksen 4 artiklaan uusi 3 a kohta, jonka mukaan määräytösapuolten ja niiden asiakkaiden, jotka tarjoavat määräytöspalveluja muille vastapuolille tai tarjoavat asiakkailleen mahdollisuuden tarjota tällaisia palveluja muille vastapuolille, on toimittava reiluin, kohtuullisin ja syrjimättömin kaupallisin ehdoin. Komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään reilut, kohtuulliset ja syrjimättömät ehdot.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 11 kohdassa lisätään EMIR-asetuksen 39 artiklaan uusi kohta sen selventämiseksi, että tiliin kirjatut, positioden katteena olevat varat eivät kuulu erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä pitävän keskusvastapuolen tai määräytösapuolen konkurssipesään. Tämän säännöksen avulla ne, jotka tarjoavat määräytöspalveluja tai tarjoavat asiakkailleen mahdollisuuden tarjota tällaisia palveluja, saavat varmuuden siitä, että ne pystyvät täyttämään sitoumuksensa EMIR-asetuksessa säädettyjen maksukyvyttömyyden hallintaa koskevien menettelyjen mukaisesti. Tämä kannustaa niitä tarjoamaan OTC-johdannaissopimusten keskusvastapuolimääritystä palveluna. Säännökset antavat varmuuden myös asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille siitä, että määräytösapuolen tai määräytöspalveluja tarjoavan asiakkaan maksukyvyttömyystapauksessa niiden varat on suojattu, joten ne voidaan siirtää muille määräytösapuolille tai epäsuoria määräytöspalveluja tarjoaville asiakkaille. Tämä antaa lisäkannustimen keskusmääritysjärjestelmän käytölle.

Keskusvastapuoliin liittyvää avoimuutta koskevien vaatimusten muuttaminen (EMIR-asetuksen 38 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 10 kohdassa EMIR-asetuksen 38 artiklaan lisättävässä 6 ja 7 kohdassa säädetään, että keskusvastapuolten on annettava määräytösapuolilleen välineet, joilla ne voivat simuloida alkuvakuusvaatimuksensa (6 kohta), ja yksityiskohtainen selvitys käyttämistään alkuvakuusmalleista (7 kohta).

Sellaisten OTC-johdannaissopimuksia koskevien riskienpientämistekniikoiden muuttaminen, joille ei tehdä keskusvastapuolimääritystä

Jotta vältetään epä johdonmukaisuudet riskienpientämistekniikoiden soveltamisessa eri puolilla unionia, 1 artiklan 9 kohdassa annetaan Euroopan valvontaviranomaisten tehtäväksi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menettely, jonka mukaan valvontaviranomainen hyväksyy ennakolta riskienhallintamenettelyt, joissa vakuudet on vaihdettava oikea-aikaisesti, tarkasti, ja asianmukaisesti eriteltyinä, ja valvontaviranomainen hyväksyy ennakolta riskienhallintamenettelyjen merkittävät muutokset.

Ilmoitusvelvollisuuden muuttaminen (EMIR-asetuksen 9 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 7 kohdan a alakohdassa poistetaan EMIR-asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus ilmoittaa aiemman ajanjakson transaktiot, toisin sanoen transaktiot, jotka eivät olleet enää voimassa ilmoitusvelvollisuuden alkamispäivänä 12. helmikuuta 2014. Siinä niin ikään lisätään EMIR-asetuksen 9 artiklan 1 kohtaan säännös, jonka mukaan konsernin sisäiset transaktiot, joissa toinen vastapuoli on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, on vapautettu ilmoitusvelvollisuudesta.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 7 kohdan b alakohdassa lisätään 9 artiklaan uusi 1 a kohta. Tässä uudessa 1 a kohdassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat ilmoitusvelvollisuuden määrittämistä tietyissä erityistapauksissa eli kenellä on ilmoittamisvelvollisuus ja mitä vastuuta siihen liittyy

- kun kyseessä ovat transaktiot, jotka eivät ole OTC-johdannaistransaktioita (pörssilistattuja johdannaissopimuksia koskevia transaktioita), keskusvastapuoli on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, tietojen ilmoittamisesta transaktion molempien vastapuolten osalta;
- kun kyseessä ovat finanssialalla toimivan vastapuolen ja sellaisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, joka ei kuulu määräytöspalveluvelvollisuuden piiriin, väliset

transaktiot, finanssialalla toimiva vastapuoli on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, tietojen ilmoittamisesta transaktion molempien vastapuolten osalta;

- rahastoyhtiö, joka hoitaa yhteissijoitusyritystä, joka on OTC-johdannaissopimuksen vastapuoli, on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, tietojen ilmoittamisesta kyseisen yhteissijoitusyrityksen puolesta;
- vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa ryhmän tietojen ilmoittamisesta sellaisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston puolesta, joka on OTC-johdannaissopimuksen vastapuoli.

Vastapuolten ja keskusvastapuolten on kaikissa tapauksissa varmistettava, että johdannaissopimuksia koskevat tiedot ilmoitetaan ilman päällekkäisyyksiä. Ne voivat myös siirtää ilmoitusvelvollisuuden.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 7 kohdan c alakohdassa laajennetaan EAMV:n valtuutusta laatia teknisiä standardeja, joilla yhdenmukaistetaan tietojen ilmoittamista koskevia sääntöjä ja vaatimuksia, erityisesti kun ne koskevat tietovaatimuksia, menetelmiä ja tietojen ilmoittamista koskevia järjestelyjä.

Muutokset, joilla varmistetaan tietojen laatu (EMIR-asetuksen 78 ja 81 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 16 kohdassa lisätään EMIR-asetuksen 78 artiklaan sisältyviin, kauppätietorekistereitä koskeviin yleisiin vaatimuksiin vaatimukset, joissa edellytetään asianmukaisia menettelyjä tietojen täsmäyttämiseksi kauppätietorekisterien välillä, asianmukaisia menettelyjä, joilla varmistetaan ilmoitettujen tietojen laatu, ja asianmukaisia menettelyjä, joilla otetaan käyttöön tarkoituksenmukaiset käytänteet, jotka koskevat tietojen moitteetonta siirtoa muille kauppätietorekistereille, jos sitä pyytää yritys, joka kuuluu 9 artiklan nojalla ilmoitusvelvollisuuden piiriin, tai jos se on muuten tarpeen. Lisäksi EAMV:lle annetaan tehtäväksi laatia menettelyt, joita kauppätietorekisterin on sovellettava ilmoitettujen tietojen täydellisyyden ja oikeellisuuden validoimisessa ja tietojen täsmäyttämässä kauppätietorekisterien välillä.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 17 kohdan b alakohdassa lisätään EMIR-asetuksen 81 artiklaan uusi 3 a kohta, jossa kauppätietorekistereitä edellytetään antamaan vastapuolille pääsy kaikkiin niiden puolesta ilmoitettuihin tietoihin, jotta ne voivat tarkistaa tietojen paikkansapitävyyden.

Kauppätietorekisterien rekisteröinnin muuttaminen (EMIR-asetuksen 56 ja 72 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 kohdan a alakohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 56 artiklaa lisäämällä siihen mahdollisuus toimittaa yksinkertaistettu hakemus sellaisten kauppätietorekisterien rekisteröinnin laajentamista varten, jotka on jo rekisteröity arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan asetuksen mukaisesti. Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 kohdan b ja c alakohdassa annetaan EAMV:lle tehtäväksi laatia päällekkäisten menettelyjen välttämiseksi teknisiä standardeja, joissa täsmennetään rekisteröinnin laajentamista koskevan yksinkertaistetun hakemuksen muoto. Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 14 kohdassa sisällytetään EMIR-asetuksen 72 artiklan 2 kohtaan vastaavasti muutos, joka koskee veloitettavia maksuja silloin, kun kauppätietorekisteri on jo rekisteröity arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan asetuksen mukaisesti.

Kauppätietorekisterien valvonnan muuttaminen (EMIR-asetuksen 65 ja liite I)

Sakkojen, joita EAMV voi määrätä sen suorassa valvonnassa oleville kauppätietorekistereille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja tarpeeksi varoittavia, jotta voidaan varmistaa EAMV:n valvontavaltuuksien vaikuttavuus. Sen vuoksi 1 artiklan 13 kohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 65 artiklan 2 kohtaa korottamalla niiden sakkojen perusmäärän ylärajaa, joita EAMV voi määrätä kauppätietorekistereille, 100 000:een tai 200 000 euroon rikkomisen vakavuudesta riippuen. Lisäksi muutoksessa lisätään puuttuvat sakkojen perusmäärät valvontatoiminnan esteisiin

liittyville rikkomisille, jotka luetellaan liitteessä I olevassa IV jaksossa. Tällaisten rikkomisten osalta sakkojen määrän on oltava vähintään 5 000 euroa mutta enintään 10 000 euroa.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 21 kohdassa muutetaan asetuksen liitettä I lisäämällä siinä olevaan rikkomisia koskevaan luetteloon rikkomiset, jotka vastaavat EMIR-asetuksen 78 artiklan uuteen 9 kohtaan sisältyviä, kauppätietorekistereitä koskevia uusia yleisiä vaatimuksia, ja 55 artiklan 4 kohdan mukainen rikkominen, joka koskee sitä, ettei kauppätietorekisteri ilmoita ajoissa EAMV:lle alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

Kauppätietorekisterien hallussa olevien tietojen saatavuutta koskevien vaatimusten muuttaminen (EMIR-asetuksen 76 a ja 81 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 15 kohdassa lisätään EMIR-asetukseen uusi 76 a artikla. Sellaisten kolmansien maiden viranomaisille, joissa toimii kauppätietorekistereitä, myönnetään suora pääsy unionin kauppätietorekistereissä oleviin tietoihin edellyttäen, että komissio on antanut täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että a) kyseisen kolmannen maan kauppätietorekistereillä on asianmukainen toimilupa, b) kauppätietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja tehokkaiden täytäntöönpanotoimien alaisia, c) salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, mukaan lukien takeet siitä, että viranomaiset suojaavat liikesalaisuudet, jotka ne jakavat kolmansien osapuolten kanssa, ja nämä takeet vastaavat vähintään tässä asetuksessa vahvistettuja takeita ja d) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneita kauppätietorekistereitä koskee oikeudellisesti sitova ja täytäntöönpanokelpoinen velvoite antaa asianomaisille unionin viranomaisille suora ja välitön pääsy tietoihin. Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 17 kohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 81 artiklan luetteloa tahoista, joille kauppätietorekisterien on annettava tiedot saataville, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa. Nämä muutokset ovat tarpeen, jotta voidaan vastata marraskuussa 2015 julkaistussa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) OTC-johdannaiskaupan raportointia koskevassa aihekohtaisessa vertaisarvioinnissa esitettyyn suositukseen, että kaikilla lainkäyttöalueilla tulisi olla kesäkuuhun 2018 mennessä voimassa oikeuskehys, joka sallii sekä kotimaisten että ulkomaisten viranomaisten pääsyn kotimaisen kauppätietorekisterin hallussa oleviin tietoihin. Vastaavasti on unionin viranomaisten edun mukaista, että niillä on pääsy kolmansien maiden kauppätietorekisterien hallussa oleviin tietoihin, jotta voidaan saada kattava käsitys globaaleista johdannaismarkkinoista. Muutos on kohdennettu ja rajattu koskemaan viranomaisten vastavuoroista pääsyä tietoihin.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 17 kohdan b alakohdassa otetaan käyttöön uusi vaatimus, jonka mukaan kauppätietorekisterien on annettava sellaisille vastapuolille ja keskusvastapuolille, jotka ovat siirtäneet ilmoitusvelvollisuutensa, pääsy niiden puolesta ilmoitettuihin tietoihin.

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 17 kohdan c alakohdassa laajennetaan EMIR-asetuksen 81 artiklan 5 kohdassa EAMV:lle annettua valtuutusta siten, että EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään ja yhdenmukaistetaan ehdot ja edellytykset, järjestelyt ja asiakirjat, joiden perusteella kauppätietorekisterit myöntävät 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille suoran ja välittömän pääsyn tietoihin.

Arviointia koskeva lauseke (EMIR-asetuksen 85 artikla)

Ehdotetun asetuksen 1 artiklan 19 kohdassa annetaan komissiolle tehtäväksi arvioida EMIR-asetus ja laatia siitä yleiskertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisten ehdotustensa kanssa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määrityselvöllisyyden, määrityselvöllisyyden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissovimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppätietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppätietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁸, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁹, noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²⁰, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012²¹ julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 27 päivänä heinäkuuta 2012, ja se tuli voimaan 16 päivänä elokuuta 2012. Siinä säädetyillä vakioitujen OTC-johdannaissovimusten keskusvastapuolimääritystä koskevilla vaatimuksilla, vakuusvaatimuksilla, operatiivisen riskin pienentämisaatimuksilla sellaisille OTC-johdannaissovimuksille, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, johdannaissovimuksia koskevalla ilmoitusvelvöllisyydellä, keskusvastapuolia koskevilla vaatimuksilla ja kauppätietorekistereitä koskevilla vaatimuksilla pienennetään järjestelmäriskiä lisäämällä OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja pienentämällä OTC-johdannaisiin liittyvää vastapuoliluottoriskiä ja operatiivista riskiä.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen osa-alueiden yksinkertaistaminen ja niitä koskevan oikeasuhteisempi lähestymistapa ovat linjassa komission noudattaman sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelman (REFIT) kanssa. REFIT-ohjelmassa korostetaan yksinkertaistamisen ja kustannusten

¹⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

²⁰ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... (EUVL...), ja neuvoston päätös, annettu...

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

alentamisen tarvetta, jotta unionin poliittiset tavoitteet saavutetaan mahdollisimman tehokkaasti, ja pyritään erityisesti vähentämään sääntelyllistä ja hallinnollista raskautta.

- (3) Tehokkaat ja kestävät kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä koskevat järjestelmät ja vakuusmarkkinat ovat keskeisiä tekijöitä moitteettomasti toimivan pääomamarkkinaunionin kannalta. Niillä syvennetään toimia, joilla tuetaan investointeja, kasvua ja työllisyyttä komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.
- (4) Komissio toteutti vuosina 2015 ja 2016 kaksi julkista kuulemistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisesta. Komissio on myös saanut palautetta mainitun asetuksen soveltamisesta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', Euroopan järjestelmäriskikomitealta, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea', ja Euroopan keskuspankkijärjestelmältä, jäljempänä 'EKPJ'. Julkisista kuulemisista kävi ilmi, että sidosryhmät kannattivat asetuksen (EU) N:o 648/2012 tavoitteita ja että asetukselle ei ollut tarpeen tehdä mitään perusteellista tarkistusta. Komissio antoi 23 päivänä marraskuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 648/2012 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastelukertomuksen. Vaikkeivät asetuksen (EU) N:o 648/2012 kaikki säännökset ole vielä täysin sovellettavissa, minkä vuoksi asetuksesta ei pysty vielä tekemään kattavaa arviointia, kertomuksessa nimettiin osa-alueet, joilla on tarpeen toteuttaa kohdennettuja toimia, jotta voidaan varmistaa, että mainitun asetuksen tavoitteet saavutetaan oikeasuhteisemmalla, tehokkaammalla ja tuloksekkaammalla tavalla.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan olisi sisällyttävä kaikki sellaiset finanssialalla toimivat vastapuolet, joista voi aiheutua merkittävä järjestelmäriski rahoitusjärjestelmälle. Finanssialalla toimivan vastapuolen määritelmää olisi näin ollen muutettava.
- (6) Sellaiset finanssialalla toimivat vastapuolet, joiden toiminnan määrä OTC-johdannaismarkkinoilla on liian pieni, jotta siitä aiheutuisi merkittävä järjestelmäriski rahoitusjärjestelmälle ja jotta keskusvastapuolimääritys olisi taloudellisesti perusteltua, olisi vapautettava määritysvelvollisuudesta. Niihin olisi kuitenkin edelleen sovellettava vakuuksien vaihtoa koskevaa vaatimusta järjestelmäriskin pienentämiseksi. Jos finanssialalla toimivan vastapuolen määrityskynnysarvo ylittyy vähintään yhden OTC-johdannaislajin osalta, vastapuolen määritysvelvollisuuden pitäisi finanssialalla toimivien vastapuolten ja järjestelmäriskin, joka rahoitusjärjestelmälle mahdollisesti aiheutuu siitä, ettei kyseisille johdannaissopimuksille ole tehty keskusvastapuolimääritystä, välisen keskinäisen kytköksen vuoksi aktivoitua kaikkien OTC-johdannaislajien osalta.
- (7) Keskinäinen kytkös on finanssialan ulkopuolisilla vastapuolilla pienempi kuin finanssialalla toimivilla vastapuolilla. Ne ovat myös usein aktiivisia vain yhden OTC-johdannaislajin osalta. Tästä syystä niiden toiminnasta rahoitusjärjestelmälle aiheutuva järjestelmäriski on pienempi kuin mikä aiheutuu finanssialalla toimivien vastapuolten toiminnasta. Tämän vuoksi finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määritysvelvollisuutta olisi rajattava siten, että niillä olisi määritysvelvollisuus vain sellaisen yhden tai useamman omaisuuseräluokan suhteen, joka ylittää määrityskynnysarvon. Niihin sovellettaisiin kuitenkin edelleen vakuuksien vaihtoa koskevaa vaatimusta, jos jokin määrityskynnysarvo ylittyy.
- (8) Vaatimus määrittää tietyt OTC-johdannaissopimukset, jotka on tehty ennen määritysvelvollisuuden voimaantuloa, aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja toiminnallisia ongelmia, ja siitä koituu vain vähän etuja. Erityisesti vaatimus aiheuttaa

lisäkustannuksia ja lisätyötä kyseisten sopimusten vastapuolille ja saattaa myös haitata markkinoiden sujuvaa toimintaa parantamatta mitenkään merkittävästi asetuksen (EU) N:o 648/2012 yhdenmukaista ja johdonmukaista soveltamista tai tasapuolisten toimintaedellytysten luomista markkinatoimijoille. Siksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.

- (9) Vastapuolilla, joiden toiminnan määrä on vähäinen OTC-johdannaismarkkinoilla, on vaikeuksia päästä keskusvastapuolimääritysjärjestelmiin niin määrittösapuolen asiakkaana kuin epäsuorien määritysmenettelyjen kautta. Vaatimus siitä, että määrittösapuolten on mahdollistettava epäsuorien määrityspalvelujen käyttö kohtuullisin kaupallisin ehdoin, ei siten ole tarpeeksi tehokas. Määrittösapuolia ja määrittösapuolten asiakkaita, jotka tarjoavat määrityspalveluja suoraan muille vastapuolille tai epäsuorasti sallimalla asiakkaidensa tarjota näitä palveluja muille vastapuolille, olisi siksi nimenomaisesti vaadittava toimimaan näin reiluin, kohtuullisin ja syrjimättömin kaupallisin ehdoin.
- (10) Tietyissä tilanteissa olisi oltava mahdollista keskeyttää määrittösvollisuus. Ensiksikin keskeyttämisen olisi oltava mahdollinen silloin, kun kriteerit, joiden perusteella tietty OTC-johdannaislaji on asetettu määrittösvollisuuden piiriin, eivät enää täyty. Tällaisesta tilanteesta voisi olla kyse, jos jokin OTC-johdannaislaji ei enää sovellu pakolliseen keskusvastapuolimääritykseen tai jos jotain näistä kriteereistä on muutettu olennaisesti tietyn OTC-johdannaislajin tapauksessa. Määrittösvollisuus olisi voitava keskeyttää myös, jos keskusvastapuoli ei enää tarjoa määrityspalveluja tietyille OTC-johdannaislajille tai tietyn tyyppiselle vastapuolelle eivätkä muut keskusvastapuolet kykene ottamaan vastatakseen määrityspalveluista tarpeeksi nopeasti. Määrittösvollisuus olisi voitava keskeyttää myös, jos sitä pidetään tarpeellisenä, jotta vältettäisiin unionin rahoitusvakauteen kohdistuva vakava uhka.
- (11) Aiempien ajanjaksojen transaktioiden ilmoittaminen on osoittautunut vaikeaksi, koska tiettyjä tietoja, joita nyt vaaditaan, ei tarvinnut ilmoittaa ennen asetuksen (EU) N:o 648/2012 voimaantuloa. Tämä on johtanut epäonnistuneiden ilmoitusten korkeaan määrään ja ilmoitettujen tietojen heikkoon laatuun samalla kun kyseisten transaktioiden ilmoittamisesta on aiheutunut huomattava työmäärä. On erittäin todennäköistä, että nämä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot jäävät käyttämättä. Lisäksi aiempien ajanjaksojen transaktioiden ilmoittamiselle asetettuna ajankohtana useiden transaktioiden voimassaoloaika on jo päättynyt, eivätkä niihin liittyvät vastuut ja riskit eivät ole enää voimassa. Tilanteen korjaamiseksi velvollisuus ilmoittaa aiempien ajanjaksojen transaktiot olisi poistettava.
- (12) Konsernin sisäisten transaktioiden, joihin liittyy finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, osuus on suhteellisen pieni kaikista OTC-johdannaistransaktioista, ja niitä käytetään konserneissa ensisijaisesti sisäiseen suojaukseen. Sen vuoksi nämä liiketoimet eivät vaikuta merkittävästi järjestelmäriskiin ja keskinäisiin kytköksiin, mutta velvollisuudesta ilmoittaa nämä transaktiot aiheutuu merkittäviä kustannuksia ja rasitteita finanssialan ulkopuolisille vastapuolille. Konsernin sisäiset transaktiot, joissa ainakin yksi vastapuolista on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, olisi sen vuoksi vapautettava ilmoitusvelvollisuudesta.
- (13) Vaatimuksesta ilmoittaa pörssilistatut johdannaissopimukset aiheutuu merkittävä rasitus vastapuolille, koska niitä tehdään suuri määrä päivittäin. Koska Euroopan

parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 600/2014²² säädetään, että keskusvastapuolen on määritettävä jokainen pörssilistattu johdannaissopimus, keskusvastapuolilla on jo halussaan suurin osa kyseisten sopimusten tiedoista. Jotta pörssilistattujen johdannaissopimusten ilmoittamisesta johtuvaa räsitusaa voidaan keventää, vastuu, myös oikeudellinen vastuu, pörssilistattujen johdannaissopimusten ilmoittamisesta molempien vastapuolten puolesta olisi oltava keskusvastapuolella. Keskusvastapuolen olisi myös vastattava ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta.

- (14) Jotta pienille finanssialan ulkopuolisille vastapuolille ilmoittamisesta johtuvaa räsitusaa voidaan keventää, finanssialalla toimivan vastapuolen olisi oltava vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, ilmoittamisesta sekä itsensä että sellaisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen puolesta, joka ei kuulu määritysvelvollisuuden piiriin, kun kyseinen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli on tehnyt OTC-johdannaissopimuksia. Finanssialalla toimivan vastapuolen olisi myös vastattava ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta.
- (15) Muiden johdannaissopimusten ilmoittamista koskeva vastuu olisi myös määritettävä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', rahastoyhtiö on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, kyseisen yhteissijoitusyrityksen puolesta sellaisten OTC-johdannaissopimusten ilmoittamisesta, jotka kyseinen yhteissijoitusyritys on tehnyt. Lisäksi olisi täsmennettävä, että rahastoyhtiö on myös vastuussa ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta. Vastaavasti vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan olisi oltava vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, sellaisten OTC-johdannaissopimusten ilmoittamisesta kyseisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston puolesta, jotka kyseinen vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on tehnyt. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan olisi myös vastattava ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta.
- (16) Jotta vältettäisiin riskienpientämistekniikoihin liittyvät epäjohtonmukaisuudet kaikkialla unionissa, valvojien olisi hyväksyttävä riskienhallintamenettelyt, joissa edellytetään oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina tapahtuvaa vastapuolten vakuuksien vaihtoa, tai mahdolliset merkittävät muutokset kyseisiin menettelyihin ennen niiden soveltamista.
- (17) Jotta alkuvakuuksien avoimuutta ja ennakoitavuutta voidaan lisätä ja estää keskusvastapuolia muuttamasta alkuvakuusmallejaan tavoilla, jotka voisivat vaikuttaa myötäsuklisesti, keskusvastapuolten olisi annettava määritysosapuolilleen välineet alkuvakuusvaatimusten simuloimiseen ja yksityiskohtainen selvitys käyttämistään alkuvakuusmalleista. Tämä vastaa maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) julkaisemia kansainvälisiä standardeja sekä erityisesti joulukuussa 2012 julkaistuja julkistamispuitteita²³ ja vuonna 2015 julkaistuja keskusvastapuolten määrällisten tietojen julkistamista koskevia standardeja²⁴. Näillä puitteilla ja standardeilla edistetään tarkkaa käsitystä riskeistä ja kustannuksista, jotka liittyvät määritysosapuolten osallistumiseen keskusvastapuoleen, ja lisätään keskusvastapuolten avoimuutta markkinatoimijoihin nähden.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

²³ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

²⁴ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

- (18) Edelleenkin ei ole selvää, missä määrin yhteistileillä tai yksilöllisesti erotelluilla tileillä olevat varat ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä maksukyvyttömyystilanteessa. Sen vuoksi on epäselvää, missä tapauksissa keskusvastapuolet voivat riittävällä oikeusvarmuudella siirtää asiakkaiden positioita, jos määräysosapuoli tulee maksukyvyttömäksi, tai missä tapauksissa keskusvastapuolet voivat riittävällä oikeusvarmuudella maksaa realisoinnista saadut tuotot suoraan asiakkaille. Määrityksen käytön kannustamiseksi ja sen saatavuuden parantamiseksi olisi selvennettävä sääntöjä, jotka koskevat tällaisten varojen ja positioiden konkurssioikeudellista erillisyyttä maksukyvyttömyystilanteissa.
- (19) Sakkojen, joita arvopaperimarkkinaviranomainen voi määrätä suorassa valvonnassaan oleville kauppätietorekistereille, olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja tarpeeksi varoittavia, jotta voidaan varmistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontavaltuuksien vaikuttavuus ja lisätä OTC-johdannaispositioiden ja -vastuiden avoimuutta. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 alun perin säädettyjen sakkomäärien varoittava vaikutus on osoittautunut riittämättömäksi kauppätietorekisterien nykyinen liikevaihto huomioon ottaen. Tämä saattaa vähentää kyseisessä asetuksessa säädettyjen arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontavaltuuksien vaikuttavuutta kauppätietorekisterien suhteen. Sen vuoksi sakkojen perusmäärien ylärajaa olisi korotettava.
- (20) Kolmannen maan viranomaisilla olisi oltava pääsy unionin kauppätietorekistereihin ilmoitettuihin tietoihin, kun kyseinen kolmas maa täyttää tietyt edellytykset, joilla taataan asianomaisten tietojen käsittely ja kun kyseinen kolmas maa antaa oikeudellisesti sitovan ja täytäntöönpanokelpoisen sitoumuksen, jolla unionin viranomaisille annetaan suora pääsy kyseisen kolmannen maan kauppätietorekistereihin ilmoitettuihin tietoihin.
- (21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/2365²⁵ sallitaan yksinkertaistettu rekisteröintimenettely kauppätietorekistereille, jotka on jo rekisteröity asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti ja jotka haluavat laajentaa rekisteröintiään voidakseen tarjota arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyviä palvelujaan. Samanlainen yksinkertaistettu rekisteröintimenettely olisi otettava käyttöön kauppätietorekistereille, jotka on jo rekisteröity asetuksen (EU) N:o 2015/2365 mukaisesti ja jotka haluavat laajentaa kyseistä rekisteröintiään voidakseen tarjota johdannaissopimuksiin liittyviä palvelujaan.
- (22) Kauppätietorekisterien tuottamien tietojen huono laatu ja riittämätön avoimuus aiheuttavat tahoille, joille on myönnetty pääsy näihin tietoihin, vaikeuksia käyttää niitä johdannaismarkkinoiden valvonnassa, ja estävät sääntelyviranomaisia ja valvojia tunnistamasta rahoitusvakautta uhkaavat riskit ajoissa. Jotta tietojen laatua ja avoimuutta voidaan parantaa ja mukauttaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 tiedonantovaatimukset asetuksen (EU) 2015/2365 ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 vaatimuksiin, on tarpeen yhdenmukaistaa ilmoittamista koskevat säännöt ja vaatimukset. Erityisesti on tarpeen yhdenmukaistaa tietoja koskevat vaatimukset, menetelmät ja ilmoittamista koskevat järjestelyt sekä menettelyt, joita kauppätietorekisterien on sovellettava ilmoitettujen tietojen täydellisyyden ja oikeellisuuden vahvistamiseksi ja tietojen täsmäyttämiseksi muiden

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

kauppatietorekisterien kanssa. Lisäksi kauppatietorekisterien olisi myönnettävä pyynnöstä vastapuolille pääsy kaikkiin niiden puolesta ilmoitettuihin tietoihin, jotta ne voivat tarkistaa tietojen oikeellisuuden.

- (23) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on luotu kilpailuympäristö kauppatietorekisterien tarjoamille palveluille. Vastapuolten olisi sen vuoksi voitava valita kauppatietorekisteri, johon ne haluavat ilmoittaa tietonsa, ja niillä olisi oltava mahdollisuus vaihtaa halutessaan kauppatietorekisteriä. Vaihtamisen helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että tiedot ovat saatavilla jatkuvasti ilman päällekkäisyyttä, kauppatietorekisterien olisi otettava käyttöön asianmukaiset toimintamallit, joilla ne voivat varmistaa ilmoitettujen tietojen asianmukaisen siirron muille kauppatietorekistereille, jos ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluva yritys sitä pyytää.
- (24) Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetään, ettei määräysvelvoitetta sovelleta eläkejärjestelmiin, kunnes keskusvastapuolet ovat kehittäneet soveltuvan teknisen ratkaisun muiden kuin käteisvakuuksien siirtoon vaihtuvina vakuuksina. Koska toteutuskelpoista ratkaisua eläkejärjestelmien keskusvastapuolimäärityksen helpottamiseksi ei ole vielä saatu kehitettyä, väliaikaisen poikkeuksen voimassaoloa olisi jatkettava kolmella vuodella. Keskusvastapuolimäärityksen olisi kuitenkin pysyttävä lopullisena tavoitteena, koska sääntelyn ja markkinoiden nykykehitys tarjoaa markkinaosapuolille mahdollisuuden kehittää sopivia teknisiä ratkaisuja tämän määräajan kuluessa. Komission olisi arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'pankkiviranomainen', Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', sekä järjestelmäriskikomitean avustuksella seurattava keskusvastapuolten, määräytösapuolten ja eläkejärjestelmien edistymistä kohti toteutuskelpoisia ratkaisuja, joilla mahdollistetaan eläkejärjestelmien osallistuminen keskusvastapuolimääritykseen. Komission olisi niin ikään laadittava kertomus saavutetusta edistymisestä. Kertomuksessa olisi käsiteltävä myös ratkaisuja ja eläkejärjestelmille niistä aiheutuvia kustannuksia niin, että niissä otetaan huomioon sääntelyn ja markkinoiden kehitys, kuten määräysvelvollisuuden piiriin kuuluvan finanssialalla toimivan vastapuolen tyyppiä koskevat muutokset. Jotta voidaan ottaa huomioon kehitys, jota ei ollut ennakoitu tämän asetuksen antamisen aikaan, komissiolla olisi oltava valtuudet jatkaa poikkeuksen voimassaoloaikaa kahdella vuodella sen jälkeen, kun se on arvioinut huolellisesti tällaisen jatkamisen tarpeellisuutta.
- (25) Komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä, joissa määritetään edellytykset, joiden täyttyessä määräyspalvelujen tarjoamista koskevien kaupallisten ehtojen katsotaan olevan reiluja, kohtuullisia ja syrjimättömiä, ja joissa säädetään sellaisen ajanjakson voimassaolon jatkamisesta, jonka aikana määräysvelvoitetta ei sovelleta eläkejärjestelmiin.
- (26) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön erityisesti kun on kyse unionin kauppatietorekistereissä olevien tietojen saatavuudesta asianomaisten kolmansien maiden viranomaisille, täytäntöönpanovalta

olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti²⁶.

- (27) Jotta voidaan varmistaa riskienpientämismenettelyjä, kauppatietorekisterien rekisteröintiä ja raportointivaatimuksia koskevien sääntöjen johdonmukainen yhdenmukaistaminen, komission olisi hyväksyttävä pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka koskevat valvontamenettelyjä, joilla varmistetaan ensimmäinen ja sen jälkeen jatkuva validointi sellaisille riskienhallintamenettelyille, jotka edellyttävät oikea-aikaisia, tarkkoja ja asianmukaisesti eroteltuja vakuuksia. Komission olisi niin ikään hyväksyttävä mainittujen elinten laatimat tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti asetuksen (EU) 2015/2365 mukaisesti jo rekisteröidyn kauppatietorekisterin rekisteröinnin laajentamista koskevasta yksinkertaistetusta hakemisesta, tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti menettelyistä, joita kauppatietorekisterin on noudatettava sen todentamiseksi, että raportoiva vastapuoli tai tiedot ilmoittava yhteisö täyttää ilmoitusvaatimukset ja että tiedot ovat täydellisiä ja oikeellisia, sekä tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti menettelyistä, joita noudattaen tiedot täsmäytetään kauppatietorekisterien välillä. Komission olisi hyväksyttävä nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010²⁷, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010²⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010²⁹ 10–14 artiklan mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat eri johdannaislajeista ilmoitettavia tietoja koskevia vaatimuksia ja ilmoittamiseen sovellettavia menetelmiä ja järjestelyjä.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli rahoitusvakautta vaarantamatta varmistaa sellaisten sääntöjen oikeasuhteisuus, jotka aiheuttavat tarpeetonta hallinnollista rasitusta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, ja parantaa OTC-johdannaispositioiden ja -vastuiden avoimuutta. Nämä tavoitteet voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (30) Tämän asetuksen tiettyjen säännösten soveltamista olisi lykättävä, jotta kaikki olennaiset täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin toteutettua ja jotta markkinatoimijat voivat toteuttaa tarvittavat toimet säännösten noudattamiseksi.
- (31) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001³⁰ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon [...].
- (32) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 648/2012 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

- (1) Korvataan 2 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8) ’finanssialalla toimivalla vastapuolella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EY³¹ mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti toimiluvan saanutta luottolaitosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY³² mukaisesti toimiluvan saanutta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saanutta yhteissijoitusyritystä, direktiivin 2003/41/EY 6 artiklan a alakohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta, direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014³³ mukaisesti toimiluvan saanutta arvopaperikeskusta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013³⁴ 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua erillisyhtiötä;”.

- (2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

i) korvataan i–iv alakohta seuraavasti:

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- ”i) sellaisten kahden finanssialalla toimivan vastapuolen välillä, joihin sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
 - ii) finanssialalla toimivan vastapuolen, johon sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, ja finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, johon sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, välillä;
 - iii) sellaisten kahden finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä, joihin sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
 - iv) toisaalta finanssialalla toimivan vastapuolen, johon sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, johon sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, ja toisaalta sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, joka kuuluisi määrätyksvelvollisuuden piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin;”
- (b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) ne tehdään tai uusitaan määrätyksvelvollisuuden voimaantulopäivänä tai sen jälkeen;”
- (c) lisätään 3 a kohta seuraavasti:
- ”3 a. Määritysosapuolten ja asiakkaiden, jotka tarjoavat määrityspalveluja joko suoraan tai välillisesti, on tarjottava kyseisiä palveluja reiluin, kohtuullisin ja syrjimättömin kaupallisin ehdoin.
- Siirretään komissiolle valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jossa täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kaupallisten ehtojen katsotaan olevan reiluja, kohtuullisia ja syrjimättömiä.”
- (3) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Määrityksvelvollisuuden piiriin kuuluvat finanssialalla toimivat vastapuolet

1. Finanssialalla toimivan vastapuolen, joka ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita, on laskettava vuosittain yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positionsa maalisk., huhti- ja toukokuun osalta 3 kohdan mukaisesti.

Jos laskennan tulos on suurempi kuin 10 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset määrätyksvelvollisuusarvot:

- a) finanssialalla toimivan vastapuolen on ilmoitettava asiasta välittömästi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) finanssialalla toimivaan vastapuoleen on sovellettava 4 artiklassa tarkoitettua määrätyksvelvollisuutta tulevaisuudessa tehtävien OTC-johdannaissopimusten

osalta riippumatta omaisuuseräluokasta tai -luokista, joiden osalta määrittäyskynnysarvo on ylittynyt;

- c) finanssialalla toimivan vastapuolen on määritettävä b alakohdassa tarkoitetut sopimukset neljän kuukauden kuluessa määrittäysvelvollisuuden alkamisesta.

2. Finanssialalla toimivaan vastapuoleen, joka on tullut määrittäysvelvollisuuden piiriin 1 kohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio asianomaisen vuoden maaliskuis-, huhtikuun- ja toukokuun osalta enää ylitä 1 kohdassa tarkoitettua määrittäyskynnysarvoa, ei enää sovelleta 4 artiklassa säädettyä määrittäysvelvollisuutta.

3. Finanssialalla toimivan vastapuolen on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden laskelmaan kaikki OTC-johdannaisopimukset, jotka se tai muut sellaisen konsernin yhteisöt, johon kyseinen finanssialalla toimiva vastapuoli kuuluu, ovat tehneet.”

- (4) Poistetaan 5 artiklan 2 kohdan c alakohta.
- (5) Poistetaan 6 artiklan 2 kohdan e alakohta.
- (6) Lisätään 6 b artikla seuraavasti:

”6 b artikla

Määrittäysvelvollisuuden keskeyttäminen muussa kuin kriisinratkaisutilanteessa

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää muissa kuin 6 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, että komissio keskeyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrittäysvelvollisuuden tietyn OTC-johdannaislajin tai tietänyttyypin vastapuolen osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) OTC-johdannaislaji ei enää sovellettu keskusvastapuolimääritykseen 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 5 kohdan perusteella;
- b) keskusvastapuoli todennäköisesti lopettaa kyseisen OTC-johdannaislajin määrityksen, eikä mikään muu keskusvastapuoli kykene määrittämään kyseistä OTC-johdannaislajia keskeytyksittä;
- c) määrittäysvelvollisuuden keskeyttäminen tietyn OTC-johdannaislajin tai tietänyttyypin vastapuolen osalta on tarpeen, jotta vältetään unionin rahoitusvakautteen kohdistuva vakava uhka unionissa tai voidaan puuttua siihen ja keskeyttäminen on oikeasuhteinen tähän tavoitteeseen nähden.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa arvopaperimarkkinaviranomainen kuulee järjestelmäriskikomiteaa ennen mainitussa kohdassa tarkoitettua pyynnön esittämistä.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää, että komissio keskeyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrittäysvelvollisuuden, sen on esitettävä perusteet ja näyttö siitä, että vähintään yksi ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä edellytyksistä täyttyy.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua pyyntöä ei saa julkaista.

3. Komissio joko keskeyttää määrittäysvelvollisuuden 1 kohdassa tarkoitettua tietyn OTC-johdannaislajin tai tietänyttyypin vastapuolen osalta tai hylkää keskeytyspyynnön 48 tunnin kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön

vastaanottamisesta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen esittämien perusteiden ja näytön perusteella.

4. Komissio antaa määräysvelvollisuuden keskeyttämis päätöksen tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle, ja se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, komission verkkosivustolla ja 6 artiklassa tarkoitetussa julkisessa rekisterissä.

5. Tämän artiklan mukainen määräysvelvollisuuden keskeytys on voimassa kolme kuukautta päivästä, jona se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6. Komissio voi arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan jatkaa 5 kohdassa tarkoitetun keskeytyksen voimassaoloa kolmen kuukauden jaksoissa, mutta keskeytyksen kokonaiskesto ei saa ylittää kahtatoista kuukautta. Keskeytyksen jatkaminen julkaistaan 4 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa komissio ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle aikomuksestaan jatkaa määräysvelvollisuuden keskeytystä. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa lausunnon keskeytyksen jatkamisesta 48 tunnin kuluessa mainitusta ilmoituksesta.”

(7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tiedot kaikista niiden tekemistä johdannaissopimuksista ja sopimuksen mahdollisesta muuttamisesta tai päättämisestä ilmoitetaan 1 a kohdan mukaisesti 55 artiklan mukaisesti rekisteröityyn tai 77 artiklan mukaisesti tunnustettuun kauppätietorekisteriin. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen tekemistä, muuttamista tai päättämistä seuraavana työpäivänä.

Ilmoitusvelvollisuus koskee johdannaissopimuksia, jotka

- a) on tehty ennen 12 päivää helmikuuta 2014 ja jotka ovat olleet yhä voimassa tuona päivänä;
- b) on tehty 12 päivänä helmikuuta 2014 tai sen jälkeen.

Ilmoitusvelvollisuus ei koske 3 artiklassa tarkoitettuja konsernin sisäisiä transaktioita, joissa toinen vastapuoli on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli.”;

(b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja johdannaissopimuksia koskevat tiedot on ilmoitettava seuraavasti:

- (a) keskusvastapuolten on vastattava molempien vastapuolten puolesta sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat johdannaissopimuksia, jotka eivät ole OTC-johdannaissopimuksia, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;
- (b) finanssialalla toimivien vastapuolten on vastattava molempien vastapuolten puolesta sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, jotka on tehty sellaisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kanssa, johon ei sovelleta 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;
- (c) yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön on vastattava sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, joissa

yhteissijoitusyritys on vastapuoli, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;

- (d) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on vastattava sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, joissa vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on vastapuoli, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;
- (e) vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että niiden johdannaissopimuksia koskevat tiedot ilmoitetaan oikein ilman päällekkäisyyksiä.

Vastapuolet ja 1 kohdassa tarkoitettun ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat keskusvastapuolet voivat siirtää tämän ilmoitusvelvollisuuden.”;

- (c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 3 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään

- (a) ilmoitettavia tietoja koskevat vaatimukset ja muodot, joihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
 - i) maailmanlaajuiset oikeushenkilötunnukset (LEI);
 - ii) kansainväliset arvopaperien tunnusnumerot (ISIN);
 - iii) yksilölliset kauppatusunnukset (UTI);
- (b) ilmoittamista koskevat menetelmät ja järjestelyt;
- (c) ilmoitusten antamistiheys;
- (d) päivämäärä, johon mennessä johdannaissopimukset on ilmoitettava, sekä mahdollinen siirtymäaika niiden sopimusten osalta, jotka on tehty ennen kuin ilmoitusvelvollisuuden soveltaminen alkaa.

Teknisten standardien luonnoksia laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen sekä unionin tai globaalilla tasolla sovitut standardit ja niiden yhdenmukaisuuden asetuksen (EU) 2015/2365* 4 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklassa säädettyjen ilmoitusvaatimusten kanssa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (8) Korvataan 10 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, joka ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita, on laskettava vuosittain yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positionsa maalisk-, huhti- ja toukokuun osalta 3 kohdan mukaisesti.

Jos laskennan tulos on suurempi kuin 4 kohdan b alakohdan mukaiset määrittämissarvot:

- (a) finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on välittömästi ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 5 kohdan mukaisesti nimetylle toimivaltaiselle viranomaiselle;
- (b) finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen on sovellettava 4 artiklassa tarkoitettua määrittämissvelvollisuutta tulevaisuudessa tehtävien OTC-johdannaissopimusten osalta siinä omaisuusluokassa tai niissä omaisuusluokissa, joiden osalta määrittämissarvo on ylittynyt;
- (c) finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on määritettävä b alakohdassa tarkoitettut sopimukset neljän kuukauden kuluessa määrittämissvelvollisuuden alkamisesta.

2. Finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen, joka on tullut määrittämissvelvollisuuden piiriin 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa 5 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle, ettei sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio asianomaisen vuoden maalisk-, huhti- ja toukokuun osalta enää ylitä 1 kohdassa tarkoitettua määrittämissarvoa, ei enää sovelleta 4 artiklassa säädettyä määrittämissvelvollisuutta.”

(9) Muutetaan 11 artiklan 15 kohta seuraavasti:

(a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) riskienhallintamenettelyt, mukaan lukien vakuuksien taso ja tyyppi sekä erottelumenettelyt, joita tarkoitetaan 3 kohdassa, sekä asiaan liittyvät valvontamenettelyt, joilla varmistetaan tällaisten riskienhallintamenettelyjen ensimmäinen ja sen jälkeen jatkuva validointi;”

(b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat nämä yhteiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.”

(10) Lisätään 38 artiklaan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Keskusvastapuolen on annettava määrittämissosapuolilleen käyttöön simulointiväline, jonka avulla ne voivat määrittää bruttoperusteisesti sellaisen ylimääräisen alkuvakuuden määrän, jota keskusvastapuoli voi edellyttää, kun uusi transaktio määritetään. Tämän välineen käytön on oltava mahdollista ainoastaan suojatussa ympäristössä, eivätkä simuloinnin tulokset ole sitovia.

7. Keskusvastapuolen on annettava määrittämissosapuolilleen tiedot käyttämistään alkuvakuusmalleista. Tietojen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) niissä selitetään selkeästi alkuvakuusmallin rakenne ja toiminta;
- b) niissä kuvataan selkeästi alkuvakuusmallin keskeiset oletukset ja rajoitukset sekä olosuhteet, joissa nämä oletukset eivät ole enää voimassa;
- c) ne dokumentoidaan.”

(11) Lisätään 39 artiklaan 11 kohta seuraavasti:

”11. Jos 9 kohdassa tarkoitettu vaatimus täyttyy, näihin tileihin kirjattuja omaisuuseriä ja positioita ei saa pitää keskusvastapuolen tai määrätyösapuolen konkurssipesään kuuluvina.”

(12) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 55 artiklan 1 kohtaa kauppatietorekisterin on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle jompikumpi seuraavista:

(a) rekisteröintihakemus;

(b) rekisteröinnin laajentamista koskeva hakemus, jos kauppatietorekisteri on jo rekisteröity asetuksen (EU) 2015/2365 III luvun mukaisesti.”;

(b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

(a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen tiedot;

(b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rekisteröinnin laajentamista koskevan yksinkertaistetun hakemuksen tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

(c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään

(a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen muoto;

(b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rekisteröinnin laajentamista koskevan yksinkertaistetun hakemuksen muoto;

Arvopaperimarkkinaviranomainen kehittää ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta yksinkertaistetun muodon.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

(13) Muutetaan 65 artiklan 2 kohta seuraavasti:

(a) korvataan a alakohdassa määrä ”20 000 euroa” määrällä ”200 000 euroa”;

(b) korvataan b alakohdassa määrä ”10 000 euroa” määrällä ”100 000 euroa”;

(c) lisätään c alakohta seuraavasti:

”c) ”liitteessä I olevassa IV jaksossa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrä on vähintään 5 000 euroa ja enintään 10 000 euroa.”

(14) Korvataan 72 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kauppatietorekisteriltä veloitettavan maksun määrän on katettava kaikki hallinnolliset kustannukset, joita arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuu sen rekisteröinti- ja valvontatoimista, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen kauppatietorekisterin liikevaihtoon, rekisteröinnin tyyppiin ja harjoitettuun valvontaan.”

(15) Lisätään 76 a artikla seuraavasti:

”76 a artikla

Keskinäinen suora tiedonsaanti

1. Silloin, kun se on tarpeen tehtävien hoitamiseksi, niillä kolmansien maiden asianomaisilla viranomaisilla, joihin yksi tai useampi kauppatietorekisteri on sijoittautunut, on oltava suora pääsy unioniin sijoittautuneissa kauppatietorekistereissä oleviin tietoihin edellyttäen, että komissio on antanut asiaa koskevan täytäntöönpanosäädöksen 2 kohdan mukaisesti.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ovat esittäneet pyynnön, komissio voi antaa 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään, täyttääkö sen kolmannen maan oikeuskehys, jonka viranomainen on esittänyt pyynnön, kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneilla kauppatietorekistereillä on asianmukainen toimilupa;
- b) kauppatietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan alaisia ja niiden veloitteiden täyttäminen varmistetaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, ja nämä takeet vastaavat vähintään tässä asetuksessa säädettyjä takeita, mukaan lukien takeet siitä, että viranomaiset suojaavat liikesalaisuudet, jotka ne jakavat kolmansien osapuolten kanssa;
- d) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneisiin kauppatietorekistereihin sovelletaan oikeudellisesti sitovaa ja täytäntöönpanokelpoista veloitetta antaa 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille suora ja välitön pääsy tietoihin.”

(16) Lisätään 78 artiklaan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Kauppatietorekisterin on otettava käyttöön seuraavat menettelyt ja käytänteet:

- a) menettelyt, joilla tiedot täsmäytetään tehokkaasti kauppatietorekisterien välillä;
- b) menettelyt, joilla varmistetaan ilmoitettujen tietojen täydellisyys ja oikeellisuus;
- c) käytänteet, jotka koskevat tietojen asianmukaista siirtoa muille kauppatietorekistereille 9 artiklassa tarkoitettujen vastapuolten tai keskusvastapuolten pyynnöstä tai jos se on muuten tarpeen.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) menettelyt tietojen täsmäyttämiseksi kauppätietorekisterien välillä;
- b) menettelyt, joita kauppätietorekisterin on noudatettava sen tarkistamiseksi, että raportoiva vastapuoli tai tiedot ilmoittava yhteisö täyttää raportointivaatimukset, sekä menettelyt 9 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojentäydellisyyden ja oikeellisuuden tarkistamiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(17) Muutetaan 81 artikla seuraavasti:

(a) Lisätään 3 kohtaan q alakohta seuraavasti:

”q) kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, joiden osalta on annettu täytäntöönpanosäädös 76 a artiklan nojalla.”;

(b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Kauppätietorekisterin on annettava 9 artiklan 1 a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuille vastapuolille ja keskusvastapuolille niiden puolesta ilmoitetut tiedot.”;

(c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) tiedot, jotka on julkaistava tai asetettava saataville 1 ja 3 kohdan mukaisesti;
- b) 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkaisutiheys;
- c) toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi ja jotta 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on pääsy tietoihin;
- d) ehdot ja edellytykset, järjestelyt ja vaadittavat asiakirjat, joiden mukaisesti kauppätietorekisterit myöntävät 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille pääsyn tietoihin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään *[lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]*.

Teknisten standardien luonnoksia laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkaiseminen ei paljasta minkään sopimuksen minkään osapuolen henkilöllisyyttä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(18) Korvataan 82 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään 1 artiklan 6 kohdassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa, 76 a artiklassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi.”

(19) Muutetaan 85 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio arvioi viimeistään [*lisätään päivämäärä, joka on viimeisin soveltamispäivä + 3 vuotta*] tämän asetuksen soveltamista ja laatii yleiskertomuksen. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

(b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio laatii viimeistään [*lisätään voimaantulopäivä + 2 vuotta*], kertomuksen, jossa arvioidaan, onko toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja kehitetty siihen, että eläkejärjestelmät voivat siirtää käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia vaihtuvina vakuuksina. Siinä arvioidaan myös mahdollisten toimenpiteiden tarvetta tällaisten teknisten ratkaisujen löytämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii viimeistään [*lisätään voimaantulopäivä + 18 kuukautta*] yhteistyössä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, pankkiviranomaisen ja järjestelmäriskikomitean kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan:

- a) ovatko keskusvastapuolet, määritysosapuolet ja eläkejärjestelmät kehittäneet toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja, joilla mahdollistetaan eläkejärjestelmien osallistuminen keskusvastamääritykseen siten, että ne voivat antaa käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia vaihtuvina vakuuksina, mukaan lukien näiden ratkaisujen vaikutukset markkinoiden likviditeettiin ja myötäsyklisyyteen;
- b) eläkejärjestelmien toiminnan määrä ja luonne määritettyjen ja määrittämättömien OTC-johdannaisten markkinoilla omaisuuseräluokittain ja niistä rahoitusjärjestelmälle mahdollisesti aiheutuva järjestelmäriski;
- c) seuraukset siitä, että eläkejärjestelmät täyttävät sijoitusstrategioitaan koskevan määritysvollisuuden, mukaan lukien muutokset niiden käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevien omaisuuserien jakautumisessa;
- d) 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen määrityskynnysarvojen vaikutukset eläkejärjestelmiin;
- e) muiden oikeudellisten vaatimusten välinen vaikutus määritettyjen ja määrittämättömien OTC-johdannaistransaktioiden kustannusten väliseen eroon, mukaan lukien määrittämättömiä johdannaisia koskevat vakuusvaatimukset ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla suoritettu vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta;
- f) lisätoimenpiteiden tarve määritystä koskevan ratkaisun löytämiseksi eläkejärjestelmiä varten.

Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla jatketaan 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden ajanjaksoa kerran kahdella

vuodella, jos se katsoo, ettei toteutuskelpoista teknistä ratkaisua ole kehitetty eivätkä johdannaissopimusten keskusvastapuolimäärityksen kielteiset vaikutukset tulevien eläkeläisten eläke-etuuksiin ole muuttuneet.”;

(c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa komissiolle viimeistään [*lisätään päivämäärä, joka on 6 kuukautta ennen 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää*] seuraavat tiedot:

a) onko kehitetty toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja, joiden avulla eläkejärjestelmät voivat osallistua keskusvastapuolimääritykseen, sekä näiden ratkaisujen vaikutukset eläkejärjestelmien keskusvastapuolimäärityksen tasoon, ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitettu kertomus;

b) tämän asetuksen vaikutukset finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määrityksen tasoon ja määrityksen jakautuminen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten luokassa, erityisesti suhteessa 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen asianmukaisuuteen;

c) tämän asetuksen vaikutukset muiden kuin 4 a artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien finanssialalla toimivien vastapuolten määrityksen tasoon ja määrityksen jakautuminen kyseisessä finanssialalla toimivien vastapuolten luokassa, erityisesti suhteessa 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen asianmukaisuuteen;

d) kauppätietorekistereihin ilmoitettujen transaktiotietojen laadun paraneminen, näiden tietojen saatavuus ja kauppätietorekistereistä 81 artiklan mukaisesti saatujen tietojen laatu;

e) määrityspalveluiden saatavuus vastapuolten kannalta.”

(20) Korvataan 89 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Edellä 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta ei sovelleta [*lisätään voimaantulopäivämäärä + 3 vuotta*] saakka OTC-johdannaissopimuksiin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyviä sijoitusriskejä, eikä yhteisöihin, jotka on perustettu korvauksen maksamiseksi eläkejärjestelmien jäsenille eläkejärjestelmän maksukyvyttömyystapauksessa.”

(21) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohtaa, 7 kohdan d alakohtaa ja 8, 10, 11 kohtaa sovelletaan [*lisätään päivämäärä, joka on 6 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta*] ja 1 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, 7 kohdan e alakohtaa, 9 kohdan b ja c alakohtaa, 12 kohtaa ja 16 kohtaa sovelletaan [*lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta*].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja